

NOVA DOBA

(NEW ERA)

Name — Address:
NOVA DOBA
6117 St. Clair Ave.
Cleveland, Ohio.
(Tel. Randolph 3889)

Vse, kar je zdravo in pošteno, pa slovenske ali slovanske krvi v tej deželi, je dobrodošlo pod zastavo J. S. K. Jednote.

URADNO GLASILO JUGOSLOVANSKE KATOLIŠKE JEDNOTE — OFFICIAL ORGAN OF THE SOUTH SLAVONIC CATHOLIC UNION

Entered As Second Class Matter April

26, at The Post Office at Cleveland, O., Under The Act of March 3rd, 1879. — Accepted for mailing at special rate of postage, provided for in Section 1103, Act of October 3rd, 1917. Authorized March 15th, 1925.

CLEVELAND, OHIO, WEDNESDAY, JANUARY 2ND 1929 — SREDA, 2. JANUARJA 1929

VOL. V. — LETNIK V.

IZ URADA GLAVNEGA PREDSEDNIKA

Na drugem mestu je objavljena pretresljiva vest, da je po tridnevni bolezni umrl naš vrhovni zdravnik Dr. Joseph V. Grahek. Članstvo je tudi obveščeno, da je bil postavljen njegovim zaslužnim naslednikom Dr. F. J. Arch, član društva sv. Stefana, št. 26 v Pittsburghu, Pa., ki bo upravljal ta urad, dokler ne bo izvoljen pravomočni naslednik Dr. Graheku.

Sedaj pa nastane vprašanje, kako bomo izvolili novega vrhovnega zdravnika? Znano je vsem, da je XIII. konvencija hotela odstraniti možnost volitve potom splošnega glasovanja, s tem, da je raznim glavnim odborom izvolila namestnike. Razume se, da vrhovnemu zdravniku ni mogla izvoliti namestnika, ker je bil Dr. Grahek edini zdravnik navzoč. V 4. točki Člena IV. novih pravil pa najdemo tudi sledeči stavek: "V službi, da je bilo mesto glavnega uradnika izpraznjeno dvakrat zaporedoma, ima glavni izvrševalni odbor pravico imenovati in postaviti zmožnega člana na izpraznjeno mesto." Nikjer v nobenih pravilih ne najdemo, da bi se naslednje glavnim odborom kom volilo potom splošnega glasovanja, radi tega sem mnenja, da je bil namen konvencije dati polnomoč izvrševalnemu odboru, da lahko nastavi naslednika tudi vrhovnemu zdravniku za slučaj, da bi bilo njegovo mesto bodisi vsled kakoršnjegakoli vzroka izpraznjeno. Ker pa ni izključno moja stvar tolmačiti pravila Jugoslovanske katoliške jednote, ampak je to stvar Glavnega odbora, radi tega pozivljam vse člane izvrševalnega, nadzornega odbora, radi tega pozivljam vse člane izvrševalnega, nadzornega odbora, da glede tega prijavijo svoje mnenje Glavnemu uradu JSKJ ne pozneje, kot do dne 23. januarja 1929. Ako se bo Glavni odbor izjavil, da ima izvrševalni odbor pravico nastavit stalnega vrhovnega zdravnika, potem bomo istega izvolili na januarski seji Glavnega odbora, če bo pa odbor odgovoril negativno, potem se bo pri omenjeni seji določilo, kdaj in kako bo izvoljen naš novi vrhovni zdravnik.

Z bratskim pozdravom

ANTON ZBAŠNIK, glavni predsednik.

IZ URADA GLAVNEGA PREDSEDNIKA JSKJ.

VAŽNO NAZGANILO

Mesto vrhovnega zdravnika pri Jugoslovanski katoliški jednoti je bilo vsled smrti sobrata Jos. V. Graheka izpraznjeno. V odsotnosti izrecnih določb v takih slučajih sem na podlagi nujne potrebe imenoval njegovim ZASLUŽNIM naslednikom sobrata

Dr. F. J. Arch,

člana društva sv. Stefana, št. 26 v Pittsburghu, Pennsylvania. Dr. Arch bo upravljal urad vrhovnega zdravnika do časa, ko bo imenovan, oziroma izvoljen stalni naslednik pokojnemu Dr. Graheku.

Krajna društva naj pošiljajo vse listine tikajoče se vrhovnega zdravnika na naslov Dr. Graheka. Kadar bo izvoljen njegov stalni namestnik, bo glavni urad razposlal nove listine, oziroma kuverte, ki bodo nosile naslov novega vrhovnega zdravnika. V slučaju da želi kak član ali članica osebno obiskati Dr. Arch, naj se obrne na 618 Chestnut Street, North Side (Allegheny), Pittsburgh, Pennsylvania.

Z bratskim pozdravom

ANTON ZBAŠNIK, glavni predsednik.

IZ URADA GLAVNEGA PREDSEDNIKA JSKJ.

KANDIDATOM ZA VRHOVNEGA ZDRAVNIKA JSKJ.

Vsled smrti Dr. Joseph V. Graheka je nastal urad vrhovnega zdravnika pri JSKJ izpraznjen. Ako bodo glavni odborniki odločili, da ima glavni izvrševalni odbor pravico izvoliti namestnika umrlemu Dr. Graheku, tedaj bo tak namestnik izvoljen pri seji Glavnega odbora, ki se bo vršila v tednu 21. januarja 1929. Za ta slučaj pozivljam vse zdravnike, ki so že nad leto 1929. V svojih prijavah naj aspiranti omenijo njih imena, starost, narodnost, dobo prakse, ime in mesto absolvirane univerze in ime ter številko društva, h kateremu spadajo. Obenem naj tudi vsak kandidat omeni, katerih jezikov je zmožen in če je pripravljen sprejeti urad pod pogoji, ki so navedeni v pravilih JSKJ. Prijavljene kandidature pridejo v poštev samo za slučaj, da je bila izvrševalnemu odboru JSKJ priznana pravica izvoliti naslednika pokojnemu Dr. Graheku.

ANTON ZBAŠNIK, glavni predsednik.

Konvencija znanstvenikov.

V New Yorku se vrši 85. konvencija Ameriške organizacije za napredek znanosti, ki je razdeljena v 15 sekcij. Poleg tega, da bodo različni znanstveniki ob tej priliki izmenjavali svoja mnenja, posvetili bodo tudi veliko pozornost nevarnostim, ki preti omejitvi v šolah pouk gotovih teorij.

Metriški sistem.

Nova kitajska vlada je odpravila staro mero in je vpeljala metriški sistem. Ta sistem je v rabi skoro v vseh količkah civiliziranih deželah, izvzemši v Zedinjenih državah in v Angliji.

Kaznovani letalci.

V pretečenem letu je bilo v Zedinjenih državah kaznovanih 219 pilotov, ker so na en ali drugi način kršili postave. Nekateri so bili kaznovani, ker so napadali način pristali ali pa se vzdignili v zrak, drugi vsled poletov nad gostoto obljudenimi kraji, dalje zaradi nepotrebnih zračnih manevrov s potniki, zaradi spuščanja težkih predmetov, zaradi preobloženih letal, zaradi prenosa eksplozivnih snovi, radi poletov brez licenc itd. En pilot je bil kaznovan radi vtihotapljanja inozemcev v deželo.

SLOVENSKE VESTI

V Pittsburghu je dne 27. decembra po kratki bolezni umrl dr. Jos. V. Grahek, vrhovni zdravnik J. S. K. Jednote, K. S. K. Jednote in H. B. Zajednice. Pokopan je bil dne 31. decembra v Negaunee, Mich. Več o pokojnem dr. Graheku najdemo v članku na drugem mestu.

V avtomobilski koliziji je bil nedavno močno poškodovan sob. Rudolph Perdan, predsednik nadzornega odbora JSKJ. Zlomljeni ima dve rebri, natri pogačici na kolenih in menda nekoliko poškodovano hrbtenico. V isti koliziji sta bili zlomljeni obe nogi pod koleno sob. Mike Poklarju, članu društva št. 173 JSKJ, in poškodovan je bil še en drug Slovenec tako, da so mu morali baje eno nogo odrezati.

Gospa Pavla Lovšetova, odlična operna in koncertna peva iz Ljubljane, ima za mesec januar aranžiranih kar šest koncertov po raznih slovenskih naselbinah. Koncerti se bodo vršili po sledečem redu:

- 5. januarja v Pittsburghu, Pa.;
- 8. januarja v Nottinghamu, O., v La Salle gledališču;
- 13. januarja v Chicagu, Ill.;
- 19. januarja v Sheboyganu, Wis.;
- 20. januarja v Milwaukee, Wis.;
- 26. ali 27. januarja v Waukeganu, Ill.

Oporni pevec, g. Anton Šubelj, se mudi zdaj v zlati Californiji, odkoder poroča, da mu jako ugaja. Obiskal je že San Francisco, Los Angeles in Hollywood. V Hollywoodu je posetil mnogim ameriškim Slovincem znanega, bivšega potujočega zlatarja Jacoba Stonicha. V nedeljo 13. januarja priredi koncert v San Francisco, Cal., v soboto 19. januarja pa v Rock Springsu, Wyo.

KONCERT GE. LOVŠETOVE
Clevelandski Slovenci naj bi kar mogoče številno posetili koncert gospe Pavle Lovšetove, katerega priredi na večer 8. januarja v Nottinghamu, ki je del Velikega Clevelanda. Koncert se bo vršil v La Salle gledališču in bo v resnici nekaj posebnega, kajti naša odlična pevka nam bo pokazala bisere operne umetnosti v šestih ali sedmih jezikih. Pela bo tudi slovensko in angleško.

Hoover se vrača.

Herbert C. Hoover, bodoči predsednik Zedinjenih držav, se vrača iz Južne Amerike v Washington. Po prvotnem načrtu bi imel obiskati še par dežel, nakar bi v Floridi počakal svoje inauguracije. Nujni posli pa so zahtevali, da je moral svojo pot skrajšati in se podati v Washington. Vsekakor se še pred nastopom najvišje službe v deželi poda na odhiti v Florido. Da-li bo iz Floride mogel obiskati še Mehiko in katero sestrsko republiko na jugu, za enkrat še ni znano.

Star denar.

Med prvi kovani denar spada zlata grška drahma, ki je bila kovana okoli leta 700 pred Kristom. V eksistenci so, kolikor je znano, samo štiri komadi tega denarja. Enega ima newyorški bankir J. P. Morgan in ga ceni na \$3.500.

DR. JOS. V. GRAHEK ODŠEL K POČITKU

Čisto nepričakovano je J. S. K. Jednota izgubila dne 27. decembra 1928 svojega vrhovnega zdravnika, dr. Jos. V. Graheka. Može najboljših let, dasi ne baš trdnega zdravja, se je nenadoma poslovil za vedno in odšel k večnemu počitku. V soboto 22. decembra je bil še nenavadno vesel, v nedeljo je zbolel, in v četrtek 27. decembra ga ni bilo več. Smrt je bila posledica prehlajenja in srčne hibe. Iz Pittsburgha so odpeljali njegovo truplo v Negaunee, Marquette County, Michigan, kjer biva sorodniki Mrs. Grahek. Omenjeno mesto se nahaja okoli 90 milj od znane slovenske naselbine Calumet, Mich. Pogreb se je vršil v ponedeljek 31. decembra; J. S. K. Jednota je pri tej priliki zastopal glavni porotnik Joseph Plautz iz Calumeta, kot najbližji glavni odbornik. Med številnim cvetjem, ki je krasilo krsto dr. Graheka, je bil tudi lep venec, katerega je kupila J. S. K. Jednota svojemu dolgoletnemu vrhovnemu zdravniku.

Dr. Jos. V. Grahek

Pokojni dr. Grahek je bil sin slovenskih starišev, rojen v Calumetu, Michigan. Obiskoval je najprej šole v svojem rodnem mestu, nakar je nadaljeval študije na univerzi v Chicagu, Ill. Zdravniško prakso je začel izvrševati leta 1910 v Pittsburghu, Pa. Bil je član društva sv. Jožefa, št. 12 JSKJ v Pittsburghu. Leta 1916 je bil na konvenciji v Evelethu, Minn., izvoljen vrhovnim zdravnikom J. S. K. Jednote, ter je obdržal isto pozicijo do svoje prerane smrti, torej le par dni manj kot 12 let. Bil je ob enem vrhovni zdravnik K. S. K. Jednote in H. B. Zajednice. Kot zdravnik je bil splošno poznan med Slovenci in Hrvati v Pittsburghu in okolici.

V Pittsburghu zapušča pokojni dr. Grahek soprogo, v državi Wisconsin pa mater. Če je urednik prav podučen, zapuščata pokojnik tudi enega brata in tri sestre.

Kot vrhovni zdravnik je bil dr. Grahek zelo strog, vesten in natančen, ter je s tem prihranil organizacijam mnogo tisočakov. Podporne organizacije, katerih vrhovni zdravnik je bil, so izgubile z njim izredno dobro moč. Za glasila organizacij je napisal tudi mnogo poučnih člankov.

Dasí rojen in vzgojen v Ameriki, je dobro obvladal slovensko v govoru, in se je dobro počutil v družbi rojakov. Kljub svojemu rahlemu zdravju, bil je ljubeznjiv, vesel in navadno vrlo zabaven družabnik. Nedvomno se mnogi delegati XIII. in prejšnjih konvencij JSKJ s spoštovanjem in prijateljskimi občutki spominjajo suhljatega, precej visokoraslega moža, s prijaznim, dasi malce strogim obrazom in visokim čelom, ki je imel za vsakega

NA LEDENEM JUGU

Drzni ameriški raziskovalec Richard E. Byrd, ki je prvi v aeroplanu preletel severni tečaj in ki je kmalu za Lindberghom preletel tudi Atlantik, se zdaj na čelu svoje ekspedicije nahaja v obližju južnega tečaja. Na božični dan je ekspedicija na treh ladjah dospela do točke, odkoder je zagledala veliko ledeno "pregrajo," ki se vleče čez Ross-ovo morje, onstran katere nekje je točka, ki jo označamo kot južni tečaj. Kot je Byrd potom radio poročila naznanil mornariškemu departamentu, je bila na božični dan več sto milj dalje na jug, kot je bila kdaj. Ekspedicija si bo uredila svojo bazo v zalivu, imenovanem Bay of Wales, ter bo od tam z aeroplani raziskovala pokrajine proti južnemu tečaju.

Raziskovalci severnega tečaja so mnenja, da tam ni suhe zemlje, ampak le z ledom pokrito morje. Raziskovalci krajje ob južnem tečaju pa se strinjajo, da je tam ogromno ozemlje, seveda pokrito z večnim ledom in snegom. Ponekod se vzdigujejo do deset tisoč čevljev visoke gore. Raziskano je bilo to ozemlje še zelo malo.

Točka, kjer se zdaj nahaja komander Byrd s svojo ekspedicijo, je oddaljena 2400 milj od zadnjih človeških bivališč. Ekspedicija je preskrbljena z vsemi potrebščinami za več kot dve leti, ker morda ostane tam približno toliko časa. Za raziskavanje ima na razpolago štiri aeroplane. Jemali bodo slike in delali zemljevide neraziskanih pokrajin, ki zavzemajo milijone kvadratnih milj površine.

Ekspedicija vključuje eksperte, ki imajo na razpolago vse potrebne aparate, da bodo mogli izvrševati različne geološke, geografske in astronomske študije. Podatki, katere upa zbrati ekspedicija, bodo za ves znanstveni svet velikega pomena. Naj bi bila usoda naklonjena drznim junakom znanosti!

Zanimivosti gore Shasta.

Gora Shasta v severni Californiji, je ugasli vulkan, in je 14.380 čevljev visoka. Podobna je ogromni seneni kopici, katere obseg znaša v vnožju 100 milj. Goro je mogoče peš obkrožiti v dobrem tednu, in to potovanje pokaže čudovite naravne lepote. Med najbolj važne spadajo: krasni gozdovi, veličastni ledeniki, lesketajče, vse votline, velika polja strjene lave, močni studenci, ki bruhajo iz pobočja in takoj tvorijo male reke, najkrajše vodopadi, katerih nekateri so 600 do 1000 čevljev visoki.

resno ali pa šaljivo besedo, in ki o primernih prilikah tudi ni štedil z zabavnimi dogodbicami.

Pokojni dr. Grahek je bil sin slovenskega naroda po rodu in sreči, ki je pomagal v boleznih neštevilnim svojim sorojakom, ob enem pa si je stekel velikih zaslug za slovenske in hrvatske podporne organizacije. Neizprosna usoda mu je pretrgala nit življenja v najlepših moških letih, in odšel je k večnemu počitku v svojo rodno deželo, zeleni Michigan. Naj mu bo med sobrat in rojaki ohranjen blag spomin!

GLASOVI Z RODNE GRUDE

Ameriški listi poročajo, da je dne 30. decembra podal resignacijo jugoslovanski ministrski predsednik dr. Anton Korošec, ob enem z vsem kabineto. Kraj Aleksander, ki je nekoliko prehlajen, bo posvetil svojo pozornost ostavki šele v nekaj dneh. Dr. Korošec je bil jugoslovanski ministrski predsednik od meseca julija 1928.

V Ljutomeru je dne 15. decembra praznoval šestdesetletnico svojega rojstva g. Viktor Kukovec, ki ima velike zaslugе za gospodarski in narodni napredek tamkajšnje okolice. O prevratu je bil predsednik ljudomerskega Narodnega sveta, ki je prevzel od dotakratnih nemških šefov državne urade. S pomočjo čeških častnikov 98. pešpolka, ki je bil garniziran v Radgoni, je otel radgonskim Nemcem veliko množino pušk, streljnic, municije, obleke in druge vojaške opreme. S tem plenom je najprej opremil ljudomersko narodno stražo. Pozneje je vso to vojaško opremo porabil general Maister za opremo svoje vojske v Mariboru. O prvih občinskih volitvah je bil soglasno izvoljen prvim slovenskim županom v Ljutomeru.

Dne 14. decembra je bil odprt drugi tir na železniški progi Zagreb-Beograd, ki bo v veliko pomoč vedno večjemu prometu.

Prijateljski pakt med Italijo in Jugoslavijo, ki poteče 27. januarja 1929, se najbrže ne bo obnovil. Od nobene strani se niso še storili nikakoli koraki za obnovu pakta. Neki član glavnega fašističnega sveta v Rimu je izjavil, da se italijanska in jugoslovanska pota ločijo in zato ni govora o kakoli obnovi prijateljskega pakta.

V mesecu novembru se je z glavnega ljubljanskega kolodvora odpeljalo v prekoceanske države 127 oseb. Največ jih je odšlo v Argentino, namreč 51. Večina izseljencev prihaja iz srezov Črnomelj, Kamnik, Logatec in Ljubljanske okolice. Izseljevanje v Canado je začasno prenehalo. Skupno se je v letu 1928 do konca novembra izselilo iz Slovenije 1693 oseb. V Avstralijo se selijo zlasti iz krajev Notranjske, posebej iz loške doline, kjer so izvežbani gozdarji in tesarji.

Ustanovitev hmeljarne v Celju. Prevozna družba, ki je lastnica poslopja bivše celjske carinarne na Savinjskem nabrežju pri kolodvoru namerava prezidati carinarnično poslopje v moderno hmeljarno. Doselej so bile na Štajerskem samo tri hmeljarne in sicer v Zalcu, Šošanu in Marenbergu. Ker pa se pridelava v okolici Celja znatne količine hmelja, je ustanovitev nove hmeljarne le po zdravitvi.

Iz Sofije prihaja poročilo, da so se med jugoslovansko in bolgarsko vlado pričela pogajanja v svrhu, da se zopet odpre jugoslovanska meja napram Bolgariji, ki je bila svojedobno zaprta zaradi pogostih vpadov bolgarskih tolpa na jugoslovansko ozemlje. Istodobno se bo skušalo urediti tudi vprašanje bolgarskih emigrantov.

VSAK PO SVOJE

Prazniki, katere smo seveda obhajali vsak po svoje, so za enkrat za nami. Za vse tiste, ki smo jih srečno in brez neprijetnih posledic prestali, bi se izplačalo proklamirati še en poseben Thanksgiving Day.

Za transport božičnih daril mi ni bilo treba najeti izvoščaka, ker sem lahko vse nesel pod pazuho. Pričakoval pa se je toliko nistem, ker sva jaz in njegovo veličanstvo Santa Claus že nad pol ducata let skregana.

Neki tat v Goldsboro, N. Y., je z verande pastora Lewisa odnesel par lepo zaviti omotvor, misleč, da vsebujejo pastoru namenjena božična darila. Rad bi vedel, kakšen obraz je pridanič napravil, ko je zavitke odprl, in našel v njih same nedeljske pridige.

Včasih je zelo težko najti pravi naslov za članek, ki ga človek napiše. Nekateri si pomagajo s tem, da napišejo nad članek "Brez naslova". To pove veliko, malo ali pa nič, kakor se vzame. Edino to je nerodno, da se pisec takega članka slavnemu čitačemu občinstvu že v prvih dveh besedah zlaže, kajti, kakor hitro ima članek naslov, ni več "brez naslova".

V teh raztresenih delavnikih med božičnimi in novoletnimi prazniki, se je v našem slavnem uredništvu oglasilo mnogo obiskovalcev. Kakšen dan so si kar ključko podajali. Vsi so bili moji prijatelji, torej so mi bili dobrodošli, in za vsakega sem bil pripravljen žrtvovati nekaj zlatega časa. Le glede Miss Flu, ki dela v Clevelandu zelo pogoste obiske, sem naročil hišniku Poldetu, če pride, naj ji pove, da sem preveč busy in je ne morem videti. Če mi ima kaj posebnega povedati, me lahko pokliče na telefon. Polde ji je menda to povedal, zato se je pa v njegovi sobi nekoliko odpočila.

Turška vlada je pregnala iz republike vse tuleče dervise. Največ jih je baje pobegnile v Bolgarijo, iz česar sklepam, da macedonsko vprašanje še dolgo ne bo rešeno. Nekaj jih je menda prišlo tudi v Ameriko, ker se mi zdi, da sem jih v božičnih praznikih videl kakšen ducat na clevelandskih ulicah.

V mestu Sandusky, O., je pred sedmimi leti neki Henry Faber ujel nekaj divjih gosí, katere je silna snežena burja prisilila, da so pristale na njegovem dvorišču. Gosí so se v ujetništvu dobro počutile, legle jaja in valile mlade goske, tako, da ima mož zdaj 27 glav broječo jato divjih gosí, ki so krotke in vdomežene. Vprašanje, s katerim si Faber zdaj beli glavo, je, da-li so vdomežene divje gosí še vedno divje ali so domače.

Svet je poln različnih presenečenj. Največje presenečenje v življenju pa je nedvomno doživel neki mož v državi New York, ki si je za Božič preskrbel zaboj dobre canadiske rakije, in jo skrbno spravil v klet. Neke noči, malo pred

(Daje na 2. strani)

"Nova Doba"

GLASILO JUGOSLOVANSKE KATOLISKE JEDNOTE

Lastnina Jugoslovanske Katoliške Jednote.

IZHAJA VSAKO SREDO

Cene oglasov po dogovoru.

Naročnina za člane 72c letno; za nečlane \$1.50, za inozemstvo \$2.

OFFICIAL ORGAN

of the

SOUTH SLAVONIC CATHOLIC UNION, Inc., Ely, Minn.

Owned and Published by the South Slavonic Catholic Union, Inc.

ISSUED EVERY WEDNESDAY

Subscription for members \$0.72 per year; non-members \$1.50

Advertising rates on agreement

Naslov za vse, kar se tiče lista:

NOVA DOBA, 6117 St. Clair Ave. Cleveland, O.

VOL. V. 83 NO. 1

Zdrav optimizem

V začetku novega leta, ko si moramo takorekoč na novo zavijati rokave za novo ali nadaljno delo, treba nam je v prvi vrsti zdravega optimizma in odločnosti. Če nam manjka tega, je le malo upanja za uspeh. Odločnost je potrebna pri vsakem podvzetju, in prav tako je potrebna prava mera optimizma, to je zaupanja in prepričanja, da bo naše delo rodilo uspehe. Omahljivec ne more priti do nikakega zaključka in do nikakega sklepa, zato le v izjemnih slučajih kaj prida doseže. Prav je, da ne delamo nepremišljenih skokov, toda nespametno je viseti v večnem omahovanju. V splošnem velja pravilo, da je včasih boljše dospeti do napetih sklepov, kot pa se čmeriti v brezkončnem omahovanju.

Prav tako je potreben zdrav optimizem, to je zaupanje v dober končni uspeh. Kdor že vnaprej dvomi o uspehu podvzetja, katerega se je lotil, bo težko kaj dosegel v življenju. Ves napredek človeštva je zgrajen na zdravem optimizmu, kajti vsi ljudje, ki so kaj dosegli zase ali za splošno korist, so se lotili svojih podvzetij s trdno vero, da bodo uspešni.

Zdrav optimizem poseduje oni, ki ne vidi vse črno, vse slabo, vse nemogoče, ampak je prepričan, da je na svetu mnogo lepega in dobrega, mnogo poštenih, dobrih in odkritosrčnih ljudi in tisoče prilik za izboljšanje obstoječega položaja. Iz tega optimizma črpa nam in veselje do dela, zakar je v največ slučajih plačan z uspehi. Pretirana stvar pa ni nobena dobra, zato je škodljiv tudi pretiran optimizem, ker zapelje človeka v lahkomišelnost.

Pesimisti, to so ljudje, ki nečejo ali ne morejo videti ničesar dobrega in lepega na svetu, ki vidijo samo hudobijo, trpljenje, laž in nepoštenost, ki slabo sodijo o vsem in vsakemu, so navadno čemerni, odjudni in v pokoro sebi in drugim. Prav je, da vemo, kje so kotanje na poti življenja, prav je, da znamo, kje nas utegnejo čakati nevarnosti, ker le na ta način se jim moremo uspešno izogibati. Ni pa umestno, če pri tem pozabimo, da ima roža poleg trnja tudi cvetje, da je poleg gotovega števila hudobnežev, hinavcev in izkoriščevalcev, neprimerno več dobrih in poštenih ljudi na svetu.

Noben pameten človek ne bo pripovedoval bolniku, kako slabo izgleda ali da je že na robu groba, ker to ga more spraviti v obup, kar mu bolezni le poslabša. Lepa beseda vzpodbude pa včasih bolniku več pomaga kot doza zdravil.

Dvomljivo je tudi če večno pridigovanje o izkoriščanju, o korupciji in trpljenju kaj prida koristi povprečnemu človeku. Kdor ni slep in gluhi in popolnoma brezčuten, to sam vidi, sliši in občuti; včasih še preveč. Je že prav, če se nas včasih opozori tudi na te temne in nelepe strani življenja, da zamoremo po možnosti delovati za odpravo istih, toda, neopustno je, če se nam z večnim javkanjem in "kikanjem" hoče zatemniti vse dobro in lepo na svetu. Delavec, ki pride izmučen od dela, se želi oddahniti in razvedriti in po možnosti vsaj začasno pozabiti na prestano trpljenje. Če pa mora poslušati ali čitati neprestano jadikovanje, začne logično sovražiti vso človeško družbo; preživlja prestano trpljenje ponovno, in ni čudno, če se ga loti obup.

Bodimo torej optimisti in ne gremo si brez potrebe tistih dobrot, ki nam jih nudi življenje, veselimo se izboljšav in udobnosti, ki nam jih omogoča napredujoča znanost, in ne pozabimo, da je velika večina ljudi v resnici dobra in poštena. Spomnimo se včasih, kako smo srečni, ker smo zdravi, ker imamo zdrave ude, ker nam ni treba trpeti pomanjkanja in ker imamo dobre in odkritosrčne prijatelje. Spomnimo se, da pred desetletji ali stoletji tudi največji bogataši niso imeli marsikatero udobnosti, katero si dandanes lahko mi privoščimo, in da znanost neprestano stremi za novimi izboljšavami. To nam bo pomagalo, da bomo lažje prenašali težave, ki nas zadevajo, da bomo v podvojeni meri uživali ugodnosti, katerih smo deležni, in da bomo storili vse, kar je v naših močeh, da se življenjska sreča poveča in razširi za nas in za človeštvo v splošnem.

Bodimo optimisti tudi glede rasti in napredka naše J. S. K. Jednote. Vpoštevajmo obstoječe razmere in jih obrnimo v naš prid. Naša organizacija je v preteklih štirih letih bolj napredovala, kot kdaj prej v enakem času. Ta napredek lahko obdržimo in še povečamo v bodoče. Zaupajmo v lastno moč, zaupajmo v vodstvo organizacije, zaupajmo v njeno trdno finančno podlago, in skušajmo dobiti v njene vrste kar največ mladih in zdravih moči. Ako bomo polni zdravega optimizma in trdne volje v tem smislu delali za J. S. K. Jednoto, smo lahko gotovi, da bo njen napredek v tem novem letu še lepši, kot je bil v preteklem.

GLASOVI IZ RODNE GRUDE

Iz Londona poročajo, da je dne 13. decembra v "Times" objavil g. Seaton Watson članek o položaju v Jugoslaviji. Watson zatrjuje, da je velik prijatelj Jugoslavije in da obžaluje, ker je došlo v Jugoslavijo do tako težkega notranjega spopada med dvema bratskima plemenoma. Niti Srbi, niti Hrvati niso pokazali v medsebojni borbi potrebne državniške modrosti. Beograd je delal nad Hrvati pogreške, ki jih je delala pred vojno Madžarska. Madžarska pa bi mogla v letih 1883, 1908 in 1912 opravičiti svoje ukrepe napram Hrvatim mnogo lažje kakor danes Beograd. Po drugi strani pa tudi opoziciji ni moglo oprostiti vsake odgovornosti za sedanje poostrene odnose. Ustvaritev hrvatskih zahtev, ki se nanašajo na dualistični sistem, je nemogoča. Hrvati potrebujejo voditelja, ki bi njihovim zahtevam dal primerno obliko. Te zahteve ne bi smele ogražati edinstva države. Enako pa je tudi potrebno, da se tudi med Srbi najde človek, ki bo imel toliko odločnosti, da ustvari upravičene zahteve Hrvatov.

Dvajsetletnico mature, so nedavno praznovali pri Štemburju maturanti novomeške gimnazije. Zbrali so se dokaj polnoštevilno in se v prijateljski domači zabavi spominjali nekdanjih dni. Zanimivo je, da je bila pri usmiljenih bratih v Kandiji napovedana maša, ki bi jo moral darovati sošolec Vidmar, župnik v zaslednem ozemlju. Kolegi so ga že nerazumno pričakovali, končno pa je dospelo obvestilo, da g. Vidmarja ne bo na sestanek, ker so mu Italijani odrekli potni list.

VSAK PO SVOJE

(Nadaljevanje iz 1. strani)

prazniki, ga je zbudilo iz spanja veselo petje, ki je prihajalo iz kleti. Pokukal je doli po stopnicah, in opazil gručo zakrinkanih roparjev, ki so bili vlomili v klet, in so baš praznilo zadnjo steklenico rakije.

Pred nekaj dnevi sem čital v listih poročilo, da se je vrnil iz Azije raziskovalec Roy C. Andrews, in prinesel od tam večje število jajec, ki so nad 14 milijonov let stara. Meni se zdi, da grški lastniki nekaterih clevelandskih restavracij tudi hodijo v Azijo po jajca.

V Afganistanu živi premožen farmer, Mohamed Ali Sahib, ki ima, poleg številnih žen, 92 živčih otrok. Dobro, da tam niso v navadi božična darila, ker sicer bi bil mož, že davno v ubožnici.

Neki angleški kemist je za armado iznašel nove vrste plin, ki za šest ur vpijani sovražne armade, če se spusti nanje. Če bi v Ameriki poznali ta plin, bi ga najbrže vporabljali tudi za prijatelje.

V New Orleansu je neki mož sto let star. Časniškim poročevalcem je na tozadevno vprašanje izjavil, da še vedno radi vidi dekleta, ženi pa se ne misli več. Je res že skoro čas, da pride k pameti.

Tekom pravkar zaključenih praznikov sem se udeležil nekaterih zabav in parties, ki so bile "brez naslova in programa". Razvijale in zaključevale so se po mili in dragi volji udeležencev, in vse so bile stoprocentno uspešne. To kaže, da je disciplina skoro povsod najtežje prebavljiva, najslabša pa se meša z zabavo. Radi tega predlagam, da se tudi v letošnjem letu zabavamo po možnosti brez naslova in programa — vsak po svoje.

A. J. T.

DR. GRAHEK IN JSKJ.

Janko N. Rogelj

Umrli je mož . . .

Pretečeni teden je umrl mož, ki je bil vrhovni zdravnik naše Jednote. S smrtno tega moža je izgubila jednota vestnega, marljivega in večnega zdravnika. Delegatje in delegatkinje zadnje konvencije se ga spominjajo kot velikega prijatelja in zdravnika, ki je izpregovoril na konvenciji samo takrat, ko se je tikalo zdravniških zadev. Vedno je govoril prepričevalno in tako s podprtimi dokazi, da je bilo vsako njegovo priporočilo vedno sprejet sklep celotne konvencije.

Dr. Grahek je dobro poznal delo, ki je v zvezi z našimi jednotami in zvezami. Prepričan sem danes, da je bil dr. Grahek na konvenciji največji svetovalec v tistem nagovoru na konvencijo, v katerem je trdil in pojasneval, da bi morale vse naše jugoslovanske podporne organizacije imeti vrhovnega zdravnika v eni osebi, ali kakor se je on prvotno izrazil, da bi morale imeti naše organizacije svoj zdravniški "Clearing House," kjer bi se primerjalo vse zdravniške listine s sistematičnim kartnim sistemom. Tu bi bila pisana zgodovina vsakega posameznega člana, povzeta iz zapiskov posameznega društvenega življenja.

To je bila velika ideja umrlega dr. Graheka, katere ne sme opustiti naša jednota. Ako jo on ni mogel uresničiti, naše jednote in zveze bi morale same gledati na to, da se jo uresniči.

To je poslednja in velika volja umrlega dr. Graheka. Temu velikemu nasvetu in testamentu naj sledi glavni odbor, odnosno tudi članstvo, če bo poklicano, da izrazi svoje mnenje o vrhovnem zdravniku naše jednote.

Zadnja konvencija je odbrala namestitve glavnim odborom ter sprejela tudi točko, ki določa pravico glavnemu odboru, da nastavi glavnega odbornika, kjer je izčrpana lista namestnikov. Vrhovnemu zdravniku se ni dalo namestitve, danes stojimo v dvomu, kaj naj storimo.

Kdo naj nastavi vrhovnega zdravnika?

Glavni odbor bo rešil to vprašanje na januarski seji. Meni kot članu jednote je to vprašanje velike važnosti, v kolikor se more opoštovati to, kdo bo naslednik izkušnemu in večjemu zdravniku Grahek-u. Če ga nastavi glavni odbor, ne pozabi naj velikih besed umrlega zdravnika, ako bi ga slučajno volilo članstvo, gleda naj na zdravnika, ki ima skušnje.

Naslednik umrlega dr. Graheka more biti le dr. F. J. Kern, ki je danes vrhovni zdravnik Slovenske narodne podporne jednote, Slovenske svobodni-selne Zveze in Slovenske do-brodne Zveze. Da je on še zdravnik JSKJ, potem bi bila uresničena v precejšem obsegu ideja dr. Graheka.

V dolžnosti zdravnika imamo tudi zahtevo, da mora pisati zdravniške članke, kar je dr. Grahek vestno pisal, le da so morala uredništva predstavljati iz angleščine v slovenščino. Dr. Kern je zmožen popolnoma slovenščine v besedi in pisavi.

Poklonimo se spominu umrlega dr. Graheka, a jednoti dobimo njemu vrednega naslednika.

Slovensko-ameriška mladina v Clevelandu ima lepo priliko za pouk materinščine vsaki petek v Slovenskem Narodnem Domu na St. Clair Ave. Učence so od sedmih do devetih zvečer. Poučujeta slovnico, literaturo in zgodovino Mr. Ivan Zorman in Mr. Vatro Grill.

DOPISI

Pittsburgh, Pa.

Iz Clevelanda smo čitali zelo laskava poročila o koncertih gospe Pavle Lovšetove, operne pevke iz Ljubljane. Ugajale so tako narodne, kot umetne pesmi.

Tudi pittsburske Slovence zanima slovenska pesem, zato se je tukajšnje Mladinsko dram. društvo zavzelo, da sodeluje za prireditve koncerta gospe Lovšetove v našem mestu. Koncert se bo vršil v soboto 5. januarja ob osmi uri zvečer, v Slovenskem Domu na 57th & Butler Sts.

Rojake in rojakinje v Pittsburghu in okolici se torej opozarja, naj ne pozabijo tega koncerta, ampak ga v obilem številu posetijo. Taka prilika se ne nudi vsak dan. Zadnjič ste z velikim zadovoljstvom in užitek poslušali opernega pevca, g. Šublja, in ni dvoma, da boste prav tako zadovoljni s koncertom odlične operne pevke, gospe Pavle Lovšetove. Torej, pridite v Slovenski Dom na večer 5. januarja in pripeljite s seboj svoje prijatelje, kateri ljubijo našo lepo slovensko pesem. — Prijateljski pozdrav! Frank Ferentchak.

Slickville, Pa.

Društvo Ražmarin, št. 143 JSKJ je izvolilo za leto 1929 sledeči odbor: Andrej Rasperger, Box 118, predsednik; Joseph Dovijak, Box 82, tajnik; Frank Kurant, Box 336, blagajnik. Vsi v Slickville, Pa. Organizator je vsaki društveni član. Društveni zdravnik je dr. H. J. Stockberger, Slickville, Pa. Društvo zboruje vsako drugo nedeljo v mesecu ob dveh popoldne v prostorih sobrata Franka Kuranta.

Joseph Dovijak, tajnik.

Detroit, Mich.

Se enkrat pred zaključkom starega leta se bo sbrat urednik malo jezil nad nadležno dopisnico iz Detroita, pa mu ne bo nič pomagalo. Mogoče mu bo malo pokore štel v do-bra dela in odpuščenje grehov. (Imam že itak vedno več pokore kot pa grehov. Op. urednika).

Zadnjič sem poročala, da bo ženski osek S. N. D. v Detroitu priredil maskaradno veselico na "Victor" v Woodmen of the World dvorani, kar pa se je vsled važnih vzrokov predručilo. Veselica se prestavi v Hrvatski Dom na "Kirby" in se bo vršila 19. januarja. Prosim, da rojaki vzamejo to izpremembo na znanje in nas množično posetijo.

Well, Novo leto je že tu, radi tega voščim vsem čitateljem tega lista zdravja, sreče in vsestranskega napredka. Kar najlepši napredek želim tudi naši J. S. K. Jednoti. — Pozdrav vsem!

K. Krainz.

Center, Pa.

Članom društva sv. Barbare, št. 33 JSKJ sporočam, da je bil za leto 1929 izvoljen sledeči društveni odbor: Anton Eržen, predsednik; Anton Pintar, podpredsednik; Frank Schifrar, tajnik; John Šifrar, blagajnik; Frank Peternel, zapisnikar; Jakob Peternel, bolnišniški načelnik; Joseph Skerel, organizator; John Jereb, Paul Kokek in Lukas Knafelc, nadzorniki. Društveni zdravnik za Unity in okolico je dr. Lawrence Creighton, za Renton in okolico pa dr. J. Hawes.

Pozdrav!

Frank Schifrar, tajnik.

Baggaley, Pa.

Članom društva sv. Alojzija, št. 13 JSKJ se tem potam naznanja, da je bil za leto 1929 izvoljen sledeči odbor: Joseph Arh, predsednik; Joseph Zabkar, R. D. 1, Box 137, Latrobe, Pa., tajnik; Martin Kusel, bla-

Jugoslovanska

Ustanovljena 1. 1898

Kat. Jednota

Inkorporirana 1. 1901

GLAVNI URAD V ELY, MINN.

Glavni odborniki:

Predsednik: ANTON ZBASNİK, 4905 Butler St., Pittsburgh, Pa.
Podpredsednik: PAUL BARTEL, 901 Adams St., Waukegan, Ill.
Tajnik: JOSEPH PISHLER, Ely, Minnesota.
Blagajnik: LOUIS CHAMPA, 416 East Camp St., Ely, Minn.

Nadzorni odbor:

Predsednik: RUDOLF PERDAN, 933 E. 185th St., Cleveland, O.
1. nadzornik: JOHN MOVERN, 412—12th Ave. E., Duluth, Minn.
2. nadzornik: JOHN KUMSE, 1735 E. 33rd St., Lorain, O.
3. nadzornik: JOHN BALKOVEC, 5400 Butler St., Pittsburgh, Pa.
4. nadzornik: WILLIAM B. LAURICH, 1900 W. 22nd Place, Chicago, Ill.

Perotni odbor:

Predsednik: JOSEPH PLAUTZ, 432—7th St., Calumet, Mich.
1. porotnik: JOSEPH MANTEL, Ely, Minn.
2. porotnik: ANTON OKOLISH, 218 Liberty Ave., Barberton, O.

Jednotino uradno glasilo:

NOVA DOBA, 6117 St. Clair Ave., Cleveland, O.

Urednik in upravnik: A. J. TERBOVEC.

Vse stvari tikačbe se uradnih zadev kakor tudi denarne pošiljke naj se pošiljajo na glavnega tajnika. Vse pritožbe naj se pošiljajo na predsednika porotnega odbora. Prošnje za sprejem novih članov in bolniška sprave naj se pošiljajo na vrhovnega zdravnika.

Dopisi, društvena naznanila, oglasi, naročnina nečlanov in izpremembe naslovov naj se pošiljajo na: Nova Doba, 6117 St. Clair Ave., Cleveland, Ohio.

Jugoslovanska Katoliška Jednota se priporoča vsem Jugoslovanom za obilen pristop. Kdor želi postati član te organizacije, naj se zgleda tajniku bližnjega društva JSKJ. Za ustanovitev novih društev se pa obrnite na gl. tajnika. Novo društvo se lahko ustanovi z 8 člani ali članicami.

gajnik; Frank Tandarič, organizator. Društveni zdravnik je dr. Abberichco, Whitney, Pa. Društvo zboruje vsako tretjo nedeljo v mesecu ob 2. popoldne, v Pipetownu, Pa. Pozdrav vsemu članstvu in mnogo uspeha v letu 1929!

John Resnik, tajnik.

Rockdale, Ill.

Članom in članicam društva Vit. sv. Mihaela, št. 92 JSKJ, kakor tudi drugim rojakom sporočam tem potam, da smo morali prestaviti našo veselico, katere bi se imela vršiti na 5. januarja. Zaradi cerkvenega banketa 6. januarja, je veselica našega društva PRESTAVLJENA NA 12. JANUARJA. Vršila se bo v J. Petruša dvorani. Toliko v naznanje članom in drugim, da se bodo vedeli ravnati. Pa mnogo uspeha v novem letu vsem!

Louis Urbančič, tajnik dr. št. 92 JSKJ.

Salida, Colo.

Društvo sv. Alojzija, št. 78 JSKJ je za leto 1929 izvolilo sledeče uradnike: John Ambrozich, predsednik; Frank Botz, tajnik in organizator; Joe Kocman, blagajnik. Društveni zdravnik je dr. Bandar.

Vsi v Salidi, Colo. Seje se vršijo vsako tretjo nedeljo v mesecu v lastni društveni dvorani pri toplicni. Člane prosim, da bi malo bolj točno plačevali društvene asesmente, to je, da ima vsaki plačane svoje prispevke vsaj do 24. v mesecu. To bo zelo olajšalo tajniku delo. Društvene odbornike tudi opozarjam, da je čas enkrat knjige preračunati, ker niso bile že pet ali šest let. Vsak odbornik bi se moral zavdati dolžnosti svojega urada, pa bi društvo bolje napredovalo kot dozdaj. — Vsem članom in članicam JSKJ voščim vse najboljše v novem letu!

Frank Botz, tajnik dr. št. 78 JSKJ.

St. Louis, Mo.

ZAHVALA. — Tem potam se iskreno zahvaljujem do-brim prijateljem, ki so mi poslali darilo iz Chisholma, Minnesota. Moj mož je bolan že skoro leto dni, torej smo bili v resnici pomoči potrebni. Zahvaljujem se Mrs. Zobetz, Mrs. Lawrence Kovach, Mrs. John Susnik, Mrs. John Smolly, Mrs. Frank Putzel, v Chisholmu; Mrs. Mary Levstik, Mrs. Zbanski, Kitzville; Mrs. Mary Zadolnik, Kitzville; Mrs. Karolina Baraga, Chisholm; Mrs. Deslić, Chisholm; Mr. Mike Sterk; moji nečakinji Frances Krajnik in njenemu možu. Zahvaljujem se vsem prav pri-nizator. Društveni zdravnik je dr. Abberichco, Whitney, Pa. Društvo zboruje vsako tretjo nedeljo v mesecu ob 2. popoldne, v Pipetownu, Pa. Pozdrav vsemu članstvu in mnogo uspeha v letu 1929!

John Resnik, tajnik.

Sharon, Pa.

ZAHVALA. — Tem potam se najlepše zahvaljujem sbratom in sosestram pri društvu št. 174 JSKJ in št. 262 SNPJ, ki so meni in moji družini tako izdatno priskočili na pomoč. Zima, starost in brezposelnost tvorijo neprijazno družbo, zato je bila pomoč od sbratov in soseser tako dobrodošla, da ne morem najti besed, s katerimi bi izrazil svojo hvalečnost. Rad bi se vsakemu darovalcu poimensko zahvalil, toda, ker je njih želja, da ostanejo imena tajna, se zahvaljujem na splošno vsem. Če bi želel še kateri kaj prispevati, lahko izroči slovenskemu tajniku M. T. na Richmond St. Sharon, Pa., pa bo isti vključil in mi pripeljal na dom.

Se enkrat lepa hvala vsem darovalcem! Jaz in moja družina želimo vsem mnogo sreče in uspeha v novem letu!

Anton Zidanšek

Ely, Minn.

Dne devetega decembra imela društvo sv. Cirila in Metoda št. 1 JSKJ svoje glavno zborovanje. Poleg drugih točk, katere se je razmotrivalo, je več članov vprašalo uradnike društva, kaj se je društvo sv. Cirila in Metoda uradnim potam zamerilo našemu sbratu Josip Pishlerju, glavnemu tajniku. Na to vprašanje ni bilo dano potam uradnikov na zborovanju temeljitega odgovora, ker se ni noben zavedal, kaj bi prišlo naše društvo v priložnost s sbratom Pishlerjem, pač se je nato sklenilo, da se ta zadeva potam glasilu razjasni. Čez en teden po društvenem zborovanju je prišlo na um društvenemu zapisničarju, da je bil pred trinajstimi leti v tedaj izhajajočem listu Narodnem Vestniku en članek priobčen, vsebujoč razlago ljivo vsebino napram sbratu Pishlerju. Takoj po prvem društvenem zborovanju, potam, ko je bil priobčen oni članek, je društvo sv. Cirila in Metoda prijazno povabilo sbrata Pishlerja, kateri se je tudi odzval na povabilo. Društvo se je prijazno žnjim botvalo, ter je od strani društva bilo pozabljeno, kar je bilo in od onega časa naprej je vladalo (Dalje na 5. strani)

CURRENT THOUGHT

WHY OUR ENGLISH SECTION HAS BEEN ENLARGED

The lodges of the J. S. K. J. at the past convention foresaw the extreme value of the newspaper as a medium for the development of our English-speaking lodges. In order to keep live the interest of the members, it is necessary to afford them greater opportunities to give expression to their ideas, whether they be good, or indifferent. The youth of today copes with interesting and commanding problems and the English section can serve as an invaluable ally in the materialization of their ideas.

We as representatives of the modern Slovene youth should appreciate the helping hand of our parents and should exert ourselves to the utmost in preserving and protecting the enviable record, traditions and achievements of the J. S. K. J. and let us continue its policies and methods; maintain its aims, purposes and aspirations throughout the varying events in the course of time. Let us stand by our organization and be ready to strike hard blows against any evils which threaten the destruction of our organization and its constructive forces.

This journal is part of our organization and has been formed as an aid for the accomplishment of mighty and worthy tasks. It serves as a purveyor of comprehensive and accurate news of clubs, and therefore should be supported by all its readers. As members of the J. S. K. J. we all have an interest in this organ and consequently should participate in presenting articles which we feel would be interesting to our fellow members. The tone of the New Era is dependent upon the ideas, sympathies and sentiments of the members and nothing else. Therefore let us stimulate interest in our lodges through the medium of our paper and blaze new trails that we may conceive a greater J. S. K. J.

THE POLICIES OF THE "NEW ERA"

The policies of a paper are important. The resume of policies of the New Era is simply this: it upholds all that is good and progressive. If we desire to have this journal grow in strength, and usefulness, it is necessary that virtuous principles are upheld. Our paper shall endeavor to constantly and consistently keep the good will among members by never approaching any topics which dwell upon prejudice, narrowness, and conceit. One policy of the New Era is to abhor any questions relating to religion which would create a tang of ill feeling. A big stick policy, where reading matter is attempted to be forced down the throats of the readers will not be tolerated by them and also will not be endured by the New Era.

The people of the twentieth century are more cultured, more independent of thought and thus will not be tied down to anything that isn't broadminded. This paper will not be used to antagonize other organizations for selfish reasons. Nor will it assert that everybody on our side is always right, and everybody on the other side is always wrong. Merit will be recognized no matter where it lies. Everything possible will be done by this journal for wise, broad, and friendly leadership.

SLOVENES OF CLEVELAND

About a half a century has passed since the early Slovene settlers, crossed the dreaded ocean and formed settlements in Cleveland which was then only an overgrown village. The reasons for the emigration of the Slovenes to this country are many, but the reason that prompted the majority, was the lack of opportunities in their native land. Agriculture being the mainstay of the Slovenes over there provided very little progression and thus the more adventurous and ambitious, desired to depart for the land of opportunity, America.

The matter of choice of settlement in this country in most cases was previously determined for them by friends already here. This continued as more of our parents poured into this country and as a result Slovene communities were formed in many of the states of the Union. The Slovenes were soon recognized as very desirable immigrants, taking active part in all matters confronting them. The number of Slovenes who haven't acquired their citizens' papers is small which alone manifests the spirit with which they entered their new homeland.

Cleveland became the metropolis for the American-Slovene, and it certainly was a wise choice since the city is ideally located, affording our people diverse forms of labor with equitable remuneration. Slovene settlements also exist in towns near Cleveland and are often regarded as just a part of Greater Cleveland. About 30,000, comprise the Slovene colony in Cleveland.

One of the outstanding characteristics of the Slovene communities is the degree to which they are organized. The Slovenes of Cleveland are very

proud of their excellent examples of unity and strength. The National Home on St. Clair Ave., although, not what one might call pretentious or beautiful architecturally, serves adequately for the different affairs of the community. Five other National Homes are located in different sections of Cleveland, two being in Collinwood, two in Newburg, and one in West Park. Each of these "homes" provide lodge rooms in which the meetings of the great number of social and benevolent societies are conducted.

The Slovenes of Cleveland are devoted to various walks of life, all sharing in the productiveness of this country. A good number of professional men and women of Cleveland have come from the Slovene ranks. Cleveland has six Slovene physicians, about four dentists, a number of attorneys, a number of women and men teachers in the schools of Cleveland and Greater Cleveland. Many of the young Slovene men and women attend the two Cleveland universities, while others are in schools in and out of the "Buckeye State," all are determined to become active leaders in the Slovene community.

The newspapers have attained a surprising development among the Slovenes of Cleveland. Four papers disseminating news and lodge communications, are published in Cleveland and distributed to all sections of the country.

The Slovenes of Cleveland have proven themselves to be one-hundred per cent loyal American citizens through constant effort to advance along educational, social and political lines. The Slovenes of Cleveland through perseverance and cooperation have risen from a

WHAT TO WRITE ABOUT

The hardest task is to determine what to write about. It seems to be man's nature to be at loss for something to write about, despite the fact, that subjects are numerous and variable.

Nothing will grip the attention of readers more than something pertaining to his fellowmen. Write about your friends in your lodge, or the affairs of your lodge, and you are bound to create interest. Report some incident that occurred at your meeting which struck you as humorous, serious, or commendable, etc. A topic which is concerned with local news contains far greater appeal than something that happened in China or Kandelabra or elsewhere.

The English page may also serve as excellent means for an appeal to arouse members or nonmembers, to support a dance or what not. It is also an opportunity for some just cause, as a drive for members.

No matter what topic you have chosen, remember to write only on one side of the paper, in ink and as legibly as possible. Anonymous articles will not be published, therefore decorate the end of your composition to be submitted, with your signature.

OUR SHIN

No doubt, most everyone is familiar with the fact, that we can get around without a part of the shin bone. During the Great War, many bones in the body were replaced by our reliable shin bone, especially in relief of the spinal column. Rarely is due credit given to this portion of our anatomy, on the contrary unquotable language is uttered when the shin bone comes in contact with some harder or more firm obstacle.

In this industrial and fast moving world, so often the jaw is partly crushed, destroying the facial beauty which was originally given us. But lo, it is not necessary for us to be disfigured, as long as we have a shin bone. The surgeon, all in smiles, steps into the amphitheater of his happiness, grafts a piece of our shin bone to our shattered jaw and we're again passably pretty.

Remember that man has gotten along fairly well after the rib was removed to make woman, he also gets along without the appendix, the tonsils, and the piece of shin bone. It would be interesting to know how much more could be dispensed with, before we would make a complaint.

SLAVIC COURSES TAUGHT IN AMERICAN UNIVERSITIES

The people concerned with American education have at last realized the significance of teaching the modern college man other languages than Greek, Latin, German and French. This increase in interest taken in Slavonic Europe has no doubt arisen from a demand of the student to be instructed in the Slav languages.

In the summer session of Columbia University there will be a course on Slavonic literature. The lectures on Yugoslav literature will be given by Dr. Dragutin Subotic of the London School of Slavonic Studies. There will also be lectures on Russian, Polish, Czechoslovakian and Bulgarian literature. A few of the other universities, which are favoring such steps are The Catholic University of America, University of Illinois, University of Michigan, University of Pittsburgh, and University of Colorado.

very small, unknown group in society to a place where they now assume an important role in civic functions.

THRILLS FROM 1897-1928

In 1897, the fashion of playing croquet was quite in vogue, in fact it was considered as athletic as baseball is today. The young and inquisitive male often in the course of the game found an opportunity to cast an innocent glance at his partner's ankle when the young lady in the hurry and the excitement of the game lifted her skirts too high and so exposed her dainty ankle. Often it was such a shock that the gentleman was a physical wreck for the remainder of the lawn sport. And as gossip would have it, the gentleman told his friends of the tremendous experience he had had.

In 1907, it is told women wore high top shoes, a curiosity indeed, however, we must get along with our story. At this particular time as history relates, city improvements were not as widespread as today. The streets were more muddy, more sloppy, and more risky to cross, especially so for the so called weaker sex. The young man of those days sought thrills by standing under umbrellas and in raincoat on corners ogling innocent women who while crossing these sloppy streets were forced to lift their skirts fully to the tops of their shoes. And those male rascals or bad boys just had to be around to get their thrill.

In 1917, the men saw their first calf and we do not mean a cow's young. Yes, at this time the woman was disgraced when she lifted her skirt and made her calf visible. Everyone thought that the skirt was bound to come down, however, nothing hurts so much as the truth.

In 1928 a most common thing has taken place and that is the practice of snipping the skirts, so now we see knees, knees, and more knees. The skirts are also becoming thinner and the scissors are still snipping; here is 1930 with us and what can we expect.

GEORGE WASHINGTON'S ELECTION

Members of "George Washington," No. 180 J. S. K. J. made a complete revision of their executive staff. They are now prepared to conquer greater worlds and have resolved to increase their fold to at least 200 members by 1930.

Brother Jos. Jeklich has been given the responsibility of "captaining the ship." If the sea is stormy and uncontrollable we are positive that with him at the helm no danger should be expected.

Brother Karol Kikel is his running mate and with his assistance, smooth management of the lodge, is more positive. Sister Mary Kalcic, former president and a capable one at that, was elected to the important position of secretary. Sister Mary Janecic as recording secretary is to keep tab of all the occurrences at the meetings; with her beautiful penmanship the neatness of her book will be just a matter of routine. Brother Louis Levstek is to serve the role of official bouncer or sergeant-at-arms. Order at the meetings will be maintained, if not Brother Levstek will know the reason why it isn't. Brothers Frank Zorich, Adolph Perdan and Sister Frances Mola as auditors will have their exclusive meetings at which they will play with figures and see that everything is running true to form.

Little by Little.

Bessie: "How do you like this dress? I bought it on the installment plan."

Tessie: "Well, you'd better go back and get a couple more installments; there's going to be men at this party."

Sport Sense

YANKEES AGAIN TRIUMPHANT

The fact that the Yanks have again come through as world champions will live long in the minds of the sport loving public, but at the same time doesn't it seem as though this formidable ball club is monopolizing all honors. They have dominated the "diamonds" for three consecutive years and no doubt could continue their record for a number of more years. What chance have the other clubs in the league unless a balance of power is brought about. When one lone club has teammates like Babe Ruth, Lou Gehrig and Tony Lazzari, it is high time that a discussion be had as to a method of constructing the league so that all teams are on the same level.

In the last season there was very little interest in the championship games since the winners were already known in the beginning of the season. The games were merely exhibitory and even the close followers of the Yanks were tired of seeing them win. Most of the larger crowds went to see the "Murderer's Row," Babe Ruth, the idol; Lou Gehrig, a whiz of a hitter, and "push 'em up" Tony Lazzari. They found little pleasure in seeing a grownup beating a youngster. It is hoped that there isn't such a recurrence as happened at the past two World's Championships when there wasn't a single loss of a game.

The hope that fans have is that the ball club grows old and disintegrates, in that manner allowing the other contenders a chance for the pennant. Perhaps Babe Ruth, Herb Pennock, and a few others will contract rheumatism by next season and then again perhaps the minor teams may corral some budding phenoms and break the luck. No matter how, we hope that such a situation as has occurred in recent baseball seasons will not be with us next season.

THE RECENT FOOTBALL SEASON

When the wisecracks began to dope football successes and defeats this past year they did not expect to bump into many surprises. Most of the sport writers considered Navy, Notre Dame, Michigan and others to have invincible elevens, but each week their guesses went "floopy." It was fortunate for Navy that her relations with Army were severed. At Michigan where football games are expected to be won, something went wrong and the result was the tail end of football prominence. The "experts" are still trying to explain just why the Army happened to beat Yale by 18 to 6. Even Notre Dame, with the persistent habit of winning went down to defeat before Georgia Tech and Wisconsin.

Financially the last football season was the "greatest success ever." Attendance and gate receipts have smashed all records.

Many times, a fan of a team, defends his team for their defeat by something like this: "Well, we got more first downs, longer punts, etc.," which sounds good, but means little for after all it's the score that counts. In the contest between Yale and Army, Yale outkicked, outrushed, and made more ground than Army, but what of it. The score showed a defeat for Yale by a score of 18 to 6.

The so called "little teams" made quite a marked advance. It was the custom to have a slaughter whenever a big team played a little team, but not this last season. John Carroll University, a little team of

JUGOSLAV MEDALLIC ARTIST

IVO KERDIC RECOGNIZED INTERNATIONALLY AS TALENTED

The life of Ivo Kerdic reads much like the novels of Horatio Alger, all of which entail struggle after struggle before the accomplishment of fame. The notable distinction, however, is, that one is purely fictitious, while the other is realism from start to finish.

Ivo Kerdic was born the son of a wood merchant, on May 19, 1881, at Davor in Croatia, he went to Zagreb and learned the trade of locksmith. He went to Paris where he worked by day and attended evening courses in applied art, desiring to get acquainted with plastics, especially in the art of making medals. Through an error on the part of the French, he secured a position as engraver. He applied for a job as a locksmith, but fortunately they were unable to read his workman's booklet so they considered him to be an engraver. In three months he was considered a good engraver.

After a year in Paris young Kerdic had to return home on account of his father's death. Family finances did not permit him to return to Paris. In 1902 he left for Vienna and there had to begin all over again. Here he again had to earn his living by factory work. If he had come from some other province than Croatia, there would have been a possibility of receiving a government scholarship in a art school, but unfortunately his entire family were freedom lovers and were known as such by the Austrian-Hungarian government.

However, he received employment in a bronze foundry and gradually through his skill, ability, and industry, worked himself up to foremanship.

Dame opportunity gave him a chance to display his genius when a statue of Fortune was to be erected in Vienna. This work was given to Kerdic and with two assistants, he carved it out of copper. His fine work attracted the attention of the sculptor, Professor Rudolph Mayer recommended Kerdic to the medal engraver, Professor Stephan Schwartz, and thus Kerdic was admitted to an art school in Vienna. Here he studied, in his spare hours for two years. His work, however, was again interrupted when he was called for military service where he remained for a year. After returning he went back to his studies and won several gold medals for the excellent work done under Professor Rudolph Marschall. A little later Kerdic was entrusted to design some coins for Bulgaria.

In 1913, at the age of 32, he was appointed as a professor in the School of Applied Arts at Zagreb, which now is called the Yugoslav Academy of Art.

His abilities as a medallist worker can be divided into three distinct periods. The

Cleveland, possibly not as well known nationally as Notre Dame, or Army, upset Davis-Elkins, a comparatively strong team since they defeated Navy and Boston College.

Many of the conferences have broken up and the teams have reorganized under different names, sometimes for better and many times for worse. The teams of the Big Ten Conference are evidently well founded, having gone through the season without any rumors of absolving. Iowa, Minnesota, Ohio State and Illinois received honors in this group.

All in all the 1928 season can be said to have been very successful, despite the fact that the predictions of the "experts" did not come up to their expectations.

first comprises the medals he made before the war. These were, of course, still crude and consequently received very little recognition.

About four years later two medals and a plaque made by him show his rising spirit. The work of designing a Medal of the City of Zagreb was entrusted to him by the mayor. These medals were to be awarded to citizens of merit and into them he placed all the feeling of his national spirit.

The plaque is similar and is a tribute from the City of Zagreb to the gathering of the Slav Sokol Society in Prague.

In these two medals Kerdic showed himself to be an accomplished artist. He expressed the hope of the Slav beautifully and forcefully.

In 1918 there came the fiftieth anniversary of the founding of the National Theatre at Prague. The cultural societies of Zagreb offered their congratulations to their Czechoslovak Brother in the form of a silver plaque designed by Kerdic.

In the autumn of 1918, the Serbs, the Croats, and the Slovenes were united into a nation, and Ivo Kerdic was asked to design the National Medal of Yugoslavia. This proved to be his masterpiece. On one side is a young Slav on one knee, breaking the chains that have bound him. Under foot are the shields of Austria and Hungary, lying flat on the ground, while between them a stock of the lime-tree (lipa) sprouts three leaves, for the three members of the new Yugoslav nation.

The other side shows three tall women, representing the Slovenes, the Croats, and the Serbs, standing together: Croatia, in the middle, holds the fasces as the emblem of authority. At her feet, lies the instrument of unification with its pendant seal. The Serb on the right, a branch of the laurel of victory in her hand and on the left the Slovene, carrying the palm branches of peace, support two shields bearing the arms of all the eleven provinces inhabited by the three people and now united in Yugoslavia.

With these two medals Kerdic really attained fame as a medallist artist. The world recognizes him as a master in this technique.

Since the war he has devoted his time to portraits. Most of these have rather an individual interest than a general interest, however, some have a definite national association. One of these, a portrait plaque of Josip Hanus, recognizes his fifty years of praiseworthy work with the Sokols.

In all his work Kerdic has expressed artistically his ardent patriotism and the national sentiment among the Croates, Serbs and Slovenes.

SAVE YOUR PENNIES

Do you know just how much you would be worth if some thoughtful relative had invested one cent 1929 years ago? An ingenious professor of much mathematics determined that one lone copper penny at the rate of 4 1/4 per cent interest and with interest compounded to date would produce one hundred-thousand globes of solid gold, each the weight of the earth.

The earth weighs six and twenty-one ciphers tons (6,000,000,000,000,000).

Moral: Save your pennies for your protege.

Maybe So.

"You married me for my money!"

"Well, I've earned it."

Modern Washington.

I cannot tell a lie. I did it with my little hatchet in a moment of temporary insanity.

DR. JOS. V. GRAHEK DIES

Dr. Grahek, Supreme Medical Examiner, for J. S. K. J. for twelve years, died after a brief period of illness. Dr. Grahek was born of Slovene parents, received his medical degree from University of Chicago and made his practice in Pittsburgh, Pa. He constantly worked in behalf of our organization. His remains were taken to Negaunee, Michigan, a town about ninety miles from Calumet, Michigan, his birthplace. In addition to his wife, Dr. Grahek leaves his mother, two sisters and a brother.

EXCHANGES

Collinwood, O.

The following are the new officers for the Lodge Collinwood Boosters No. 188, S. S. C. U. for the year 1929:

President, Frances Baraga, 15603 Saranac Rd.; Secretary, Mary Krainz, 722 E. 155th St.; Treasurer, Frances Mivsek, 15904 Holmes Ave.; Organizer, Anton Klun, 15918 Whitcomb Ave.; Medical Examiner, Dr. L. J. Perme, 15619 Waterloo Rd.

The lodge meets every third Thursday of the month in the Slovenian Home on Holmes Ave., at 7:30 P. M.

Let's all attend the meetings more regularly in the future than we have in the past and let's get on the "warpath" for more members.

Tony Laurich, Secretary.

Gilbert, Minn.

The meeting of St. John the Baptist Lodge, No. 193 S. S. C. U. was held on Monday, December 17th, 1928, at Mrs. John Kern's Hall at 8 P. M. The election of officers was as follows: for president, Joseph Moren Jr., to succeed Brother John J. Komatar, who was elected Vice-President; Anthony Absetz, Secretary, to succeed Jacob L. Absetz, and John Frank Champa, who was reelected as Treasurer.

The members of the lodge appointed an Entertainment Committee of five; which are as follows: Anthony J. Absetz, John Dreashar, Martin Bozich Sr., Joe Moren Jr., and Joseph Lopp Jr. Brother Louis Vessel was urged to help make our coming dance a success. Anthony Absetz was elected as chairman of the committee. We expect to have a dance sometime during the month of January 1929. Further notice will be published, as to when and where the dance will be held, in the Nova Doba during the month of January.

I am sure glad to state that by Brother Louis Vessel, joining the St. John the Baptist Lodge, has brought the membership up to twenty-three.

Since Brother Vessel is with us, I am sure that he will help organize so that we may at least have fifty members within a short time. His work as an organizer in the St. Joseph Lodge of Gilbert, Minn., sure does show that he worked hard to get as many members as they have up to date.

Brother Vessel, who is well known throughout the country, by the members of the South Slavonic Catholic Union, is a man amongst men. He is a man of action and few words, and one that can be trusted.

We also have with us another good booster, whom we all know, is Brother Joseph Lopp Jr. He is a very good speaker and in my estimation will be a great assistance to our lodge.

There are many others, but time and space do not permit. I do hope that all members of the St. John the Baptist Lodge will take more interest in getting new members. Let's make the year of 1929 stand out as

our best. Here's to a bigger and better lodge, The St. John the Baptist.

Anthony Absetz, Secretary.

Pittsburgh, Pa.

A bit of welcome news to all the J. S. K. J. members and its friends in greater Pittsburgh and vicinity. As the first English-speaking lodge in the J. S. K. J. "The Pittsburgher" has decided to have its first annual banquet in January 12, 1929 in the Slovenian Auditorium at 57th and Butler St.; a 95 car will take you within a minute's walk from the door.

As it will be our first affair, the different committees are working hard to put over this affair in such a fashion that it will be one to be remembered for a long time.

On our speaking program there will be some prominent speakers, among them will be our Supreme President Brother Anton Zbasnik who also will act as toastmaster. Another prominent speaker on this program will be Mr. P. J. Donahue, who is interested politically and morally in the Tenth ward of the City of Pittsburgh. Every Slovene and his or her friends in this great city of ours are most cordially invited to attend this affair.

I would like to inform our members that our next regular meeting will be on January 10th, 1929 at 8 P. M., every member should try to be present to discuss some of the affairs at the banquet. The accounts of the past three months will also be given to you by the Trustee Committee.

John Golobic Jr.,

Sec'y "Pittsburgher," No. 196 S. S. C. U.

THAT QUEER SENSATION

With the ushering in of the New Year there came a commingling of joy and seriousness, or better yet and in much simpler language, I felt a queer and sort of cool sensation creep down my spine. This emotion perhaps came because of my lack of knowledge of what was in store for me in the morrow. No doubt, you experienced the same feeling, the same holding of breath, and tension of nerves, as I did, for I believe that it invariably comes to those who cultivate the proper spirit for appreciating the passing of one more year. There is a mysterious charm which surrounds the last hour of the old year and the coming in of the fresh hour of the new one, which I find almost inexpressible. My heart hoped and also feared the approach of the stroke of twelve where there is a wavering between past and future and when the time did come, there was a death-like stillness as though the death of a loved friend. A few minutes after twelve and the young were merry, full of joy and looking forward to the new, while the eyes of the old were filled with grief and were still lingering with the past.

In this manner was I impressed by the strange, and inevitable division of time and yet I appreciate it, for it offered me an opportunity to scrutinize into my past and look forward to the inscrutable future.

Worry Enough.

"Dear, you can't imagine how I worry when you're away."

"Oh, you shouldn't do that! I'll always return, you know."

"Yes, that's what I worry about."

Fair in Love.

"Gladly, do you love me?"

"Yes."

"Would you be willing to live on my income?"

"Yes, if you'll get another for yourself."

Phunology

BORROWED, STOLEN AND ORIGINAL JOKES Not Much.

One day a very pretty young lady who had a poodle dog in her lap chanced to be riding on a street car. A bluenose lady sitting next to the girl addressed her thusly: "My, what a nasty dog. Don't you think, my young lady, it would look much nicer if you had a little baby in your lap?"

"No," the pretty one replied in calm even tones, "it wouldn't. You see, I'm not married."

A Quarter Cigar.

"Boy, what kinda seegar is dat you is smoking?"

"Nigger, dat's a quarter seegar."

"Quarter nothing. You never pay no two bits for a seegar."

"I didn't say nothin' about dat. De boss he smokes three quarters and I smoke a quarter."

Daring Theft.

"Anne Haskins just got back from New York. She says she had her eye brows plucked."

"Aint them city crooks smart? Think of swiping a thing like that."

Make It 100 Per Cent.

Wife (in a telegram to her husband): "In four weeks I have reduced my weight by half. How long shall I stay?"

Husband (wiring back): "Another four weeks."

What's the Use Of.

A chaplain was explaining the great unhappiness caused by divorce and urged his hearers to be more attentive to their wives, to kiss them more frequently. Arriving home, one of the officers rushed into the room where his wife was and abruptly kissed her. Breaking into tears she cried:

"The baby is sick, the furnace fire is out, the plumbing has sprung a leak, and now you come home drunk. It's too much!"

A Necessary Capital.

"Should bank be written with a capital B?"

"Of course; a bank is no good without a large capital."

He Does.

"Cheer up, my man! Look at the world through rose colored glasses."

"What for? My eyes are bloodshot anyway."

Nobody.

He: "Then I put my hands over her eyes and said: 'Guess who this is.'"

She: "And who was it, anyway?"

The Height of Idleness.

"Now, boys," said the teacher, "I want you to write me a composition on the subject: WHAT I WOULD DO IF I HAD FIFTY THOUSAND DOLLARS."

One boy sat idle until the papers were called for and then handed in a blank sheet.

"What does this mean?" demanded the teacher sternly. "Where is your composition?"

"That's it," replied the boy; "that's what I'd do if I had fifty-thousand dollars."

Yes, Where?

Little Boy (to father who has just returned from the hospital after an operation for appendicitis): "Well, where's the baby?"

And then there was the Scotchman who told his children that Christmas was on December twenty-eight, so he could have advantage of the after-Christmas clearance sales.

GEORGE KOZJAK

Slovenian Janissary,

Fifteenth Century Story Of The Slovenian Home-Life.

By JOSEPH JURČIČ

English Version By John Movern.

(Continued)

Parts of the story of "George Kozjak" (Slovene Janissary), have appeared in previous issues of this paper; however, to assist the readers in recalling the past action of the story, a summary will be made of the story as it progresses.

"George Kozjak," written by Joseph Jurcich, has been translated into English, by John Movern, to acquaint the English-speaking public with the Slovenes and to describe through this novel the mournful condition of the Slovene people in those periods when their lands were consistently invaded and devastated by the barbaric Turks. Human lives were taken in the most inhuman manner. Slovene progress was impossible with this constant danger hovering over their heads. When a slight advance was made, it was but short-lived since they were ever thirsty for Slovene blood.

In converting this story into English the translator has tried to adhere as closely as possible to the method of writing of the author, so as not to lose its charm and individuality.

At the time of this historical fiction, superstition, and ignorance prevailed in all classes of people. The story moves about some powerful and mighty lords who inhabited an old towering castle named after them, Castle Kozjak. Marcus and Peter Kozjak were men of two types distinctly different. Marcus was powerful, well developed physically and mentally and distinguished himself in all invasions made by the Turks. He was loved by all the peasants. He married, but his marriage did not last long, for his beautiful wife died when she gave birth to their first son. Marcus intended to bring up his son George to be a good Christian and a good citizen. The brother of Marcus, Peter, partly from neglect of the parents and mostly through himself came to be despised by all. The father attempted to force Peter into the Priesthood, but nothing could be done with this queer creature. Soon old Kozjak passed away and bequeathed the greater part of his estate to Marcus, which enraged Peter beyond description. Out of this a desire and greed for wealth was born to Peter and he became very sullen and gloomy.

As you know gypsies at this time roamed over entire Europe, robbing, cheating and begging. A band of gypsies camped just outside of Castle Kozjak, one summer evening and in the course of the evening a father, mother, and son decided to steal a horse from the Castle. So the father assisted the son over the wall of the Castle while the mother occupied the guards of the Castle by telling them fortunes and stories. The son, however, was caught in the act by Marcus and beaten to unconsciousness by him. The father of the young gypsy came to the rescue and threatened to punish Marcus if any marks of the beating remained on the gypsies' body.

It was not long after this that Marcus received word that a friend of his in a neighboring country needed his assistance in subduing an enemy. Marcus regretted to leave his son, but considering all things, he decided to leave his son George in charge of Peter, figuring that his brother when placed in confidence could be trusted. Marcus recruited some men and left. Many weeks had elapsed and meanwhile it seemed as though Peter had reformed and people began to respect him and look up to him. In reality he still had evilness within his soul, and often pondered on the thought of getting rid of his brother's son, and thus inherit all his father's estate and be lord. He dared not take the life of the lad himself. One evening as Peter and a few of his servants were returning to the castle, they were captured by the band of gypsies who had camped outside of the walls of the castle sometime before. Peter, through an error was mistaken for Marcus and the gypsies decided to hang him, but through Peter's cowardly actions and his begging for mercy, the gypsies soon realized their mistake. The leader of this band of gypsies thought that his purpose was defeated and that he would not receive revenge for the death of his son who died as a result of the beating administered by Marcus.

* * *

"Who are you?" asked the gypsy of Peter. "Why did you fool me by saying that you were Kozjak. Kozjak is taller and better built physically than you are. Such a coward as you could not have knocked down my son at the first blow. Ha! Ha! Why did you say that you were Kozjak?"

"Oh my dear sir, you have made a mistake; you are looking for my brother who is at present in the war before the city of Celje. I have no use for my brother nor do I have anything to do with his affairs. I have no dealings with him what-soever. Therefore, I beseech you to leave me and my servants alone," so quickly responded Peter.

Peter's explanation, however, did not seem to be satisfactory to the gypsies. They had come here from so far for the purpose of hanging Lord Kozjak and it seemed now they might have to return without having accomplished their task.

"The Lord must pay a ransom if he wishes to escape being hung," suggested one of the men, and all his comrades at once agreed. When Peter heard what was to be done with him, should he not pay a ransom, that is, that he was to be hung, his heart again became colder. He finally entered into an agreement with the gypsies whereby he was to pay them one hundred gold-pieces for the release of himself and his two servants. As Peter did not have the money on his person, it was stipulated that Samol was to go with him to the Castle to get the money and that the servants were to be detained by the fire as hostages by Samol's band until the former should have returned. Before Samol left, he instructed his comrades not to treat the servants roughly unless he failed to return. Then he mounted his horse, ready to leave with Peter for the Castle after the money.

"If I do not return by tomorrow morning, when you behold the first rays of the rising sun, you will know then that I am a captive of this Lord. In such a case you no doubt know what to do," said the tall man to his comrades as he was about to leave with Peter for the Castle.

It was a lonely night when Peter and the gypsy rode through the forest on their way to the Castle. The evening fog had fallen over the valley and the moon had hidden herself behind the clouds, which made the night exceedingly dark. When the gypsy began to converse with Peter about different things as an honest man would do, Peter believed that everything was well and soon became at ease. Finally he began to inquire of the gypsy why he had determined to murder his brother, Marcus Kozjak. The gypsy told Peter all about it and declared that he would never rest in peace until he had fulfilled his oath of committing a bloody revenge upon the thoughtless murderer of his son.

When Peter heard what the gypsy had told him he conceived at his heart the most terrible plan. It was so horrible that only he who has the most vicious heart would even dare to think about such a plan.

"Well, I wonder as to whether or not this gypsy would help me in my plan to obtain the possession of my brother's property and thus make myself an independent Lord! In such an undertaking no one would dream — it would be impossible for anyone to imagine that I was responsible for that. The gypsy shall leave the country for some foreign land so that no one around here will see him again. That he shall not betray me, I will take care of that part of it." Thus the loving uncle quickly planned.

"My friend," said Peter to the gypsy, "you may place your confidence in me and tell me all about it without fear, for I too hate my brother. He who shall take vengeance upon him shall also do me a great favor."

The gypsy took a glance at Peter, smiling. He undoubtedly thought to himself: This is a fine kind of brother! There would be no loss, indeed, should I stab him through his heart or hang him by his thick neck!

"I will tell you," continued Peter, "how easily you could take revenge upon my brother who, you said, killed your son. If you take my advice and do what I shall suggest, you shall injure him more than you would had you stabbed him through his heart or hanged him by the neck. Take an oath before me that you will never mention my name to anyone and that you will never again return into this country. If you agree to these propositions, I will give you, as a payment, additional one hundred gold pieces to the amount I have already promised you."

"How may I take an oath before you?" asked the gypsy, and anyone could have seen that he did not think much of any kind of an oath.

Peter began to administer an oath to the gypsy and the latter repeated the words after him: "That the tongue may fall out of the gypsy's mouth shall he not keep silence; that he may be stabbed through his heart shall he mention a word about it to anyone," the oath ran on.

"Listen!" Peter whispered to the gypsy. "My brother, Marcus Kozjak, who has killed your son, has also a son whom he loves more than you loved your son."

"Ha! Ha! And you would like to get rid of him!" said the tall gypsy to Peter, laughing loudly. "You must have the heart of a woman if you dare not get rid of him yourself. However, if you pay me I will do that job for you. Show me where he sleeps and I assure you that tomorrow morning he shall awake no more."

"No, sir!" replied Peter, whispering to the gypsy. "I must not want you to do that. You ought to do it in such a way that as to make it appear that I am against you and that I have no connection with you in this affair."

"I have seen that you are of a rabbit's nature. You assume no risk yourself but would like to shift the responsibility upon someone else's shoulders. Well, I will assume your risk but you shall pay me more than one hundred gold pieces. Now then, what do you want me to do with the lad who is the thorn in your flesh?"

"Toward evening," said Peter, "the lad usually goes with the monk to sit under the pear tree in the hamlet. If you come there with your comrades you can very easily catch him and kidnap him. (The Lord was now seized with fear as he thought of that band). No one would make any resistance. However, I wish you would leave the monk alive so that he may be a witness as to what has happened. You may then send the child wherever you wish, — I do not say to murder him — but I do say that you should take him far, far away so that he shall never return here again. If you promise me to do that I will pay you two hundred gold pieces. By having that you shall do my brother more harm than you would do if you murdered him. You will make the remainder of his life very bitter."

They finally arrived at the Castle. The guard who was waiting for the Lord to come home still had a light burning in his patrol-house. As soon as he beheld his lord, he rapidly let down the drawbridge, whereupon Peter and the gypsy rode into the yard. As they entered the yard everyone in the Castle was sound asleep except two servants who half-asleep were walking the walls and looking into the foggy valley.

As soon as Peter entered his room, he paid to his servants to escort the ransom for the release of himself and his two servants and then added one-half of the bloody reward which he had promised for the kidnapping of the lad. The rest he agreed to pay over to the gypsy immediately upon the completion of the contract.

As soon as the gypsy received the money he mounted his horse and left the Castle. The gate-keeper glanced at him sideways and would have liked to ask him a few embarrassing questions, but having seen him come into the castle with the Lord, the faithful man did not dare to open his mouth.

Not very long after the gypsy had left the Castle, the two servants came home. They were still terribly excited. They were talking in such a loud voice that they soon awoke all the other comrades. They told them about the awful experience the lad had gone through during the night. They said that black Samol, who were still more fierce than the savage Turks, were planning to hang them; that they did not know themselves how they had escaped from being hung and that it must have been God himself who had spared their lives. No one would have believed them had they not been able to substantiate the story by showing the bloody marks made by the rope on the wrists.

(To be continued)

DOPISI

(Nadaljevanje iz 2. strani)

dala med društvom in glavnim tajnikom prava toleranca. Tem bolj se šteje društvo sv. Cirila in Metoda prizadeto, ker je bilo na pretečenem glavnem zborovanju v Ely potom sobrata Pishlerja poročano, da je bilo društvo sv. Cirila in Metoda ob nastopu njegovega uradovanja, kot glavnega tajnika žnjim, ali napram njemu neprijazno. Če je bil mogoče kakšen nesporazum med posameznim članom in sobratom Jos. Pishlerjem, bi se ne smelo šteti v zlo celemu društvu. Stari grehi pa, ki so bili že davno poravnani med obema stranikama, bi morali biti od obeh strank tudi pozabljeni. Leto 1928 je šlo k zatonu, želja društva sv. Cirila in Metoda je, da tudi vsako sovraštvo ali nesporazum s starim letom zatone. Naj nastopi novo leto, in prinese bratsko vzajemnost, da bomo začeli novo življenje v medsebojni ljubezni, in delovali roko v roki za napredek naših društev in precvit naše slavne J. S. K. J. Želimo vsent sobratom in sosestram JSKJ uspešno novo leto, in naš brat-ski pozdrav!

Uradniki društva sv. Cirila in Metoda:

Joseph Spreitzer, predsed.,
Joseph A. Mertel, tajnik,
Joseph J. Peshel, zapisnikar.
(Društveni pečat).

Rockingham, Pa.

Društvo Ilirija, št. 145 JSKJ je sklenilo na svoji letni seji, da se vršijo mesečne seje vsakega PRVO nedeljo v mesecu, ne pa, kakor je bilo v zadnji izdaji sporočeno, drugo nedeljo. Člani in članice naj torej vpoštevajo gornje naznanilo, namreč, da se naše seje vršijo prvo nedeljo v mesecu.

Z bratskim pozdravom
John Zalar, tajnik.

Sharon, Pa.

Staro leto je vzelo slovo in tako se poslavljamo tudi jaz od društva Sloga, št. 174 JSKJ, vaytot dosežani tajnik. Seveda ne moremo še naprej složno delovati za procvit društva in skupne as-organizacije. Zahvaljujem se v glavnem odbornikom, kakor tudi v vsem članom našega društva. Kowti so mi šli vedno in v vseh ornizirih na roke, tako, da v dveh etih in štirih mesecih ni prišlo lo nobenega resnega spora med nami. Porotni odbor ni imel nobenega opravka in upam, da ne bo imel niti v bodoče. Kot društveni organizator bom skušal še v bodoče koristiti naš organizaciji, kolikor bo v bujni moči. Tajniško delo je za 4 let starega človeka pretežko, poleg tega mi je tudi vidnega očesa skoro odpovedal. V minulih letih in pisavi sem na zadnjem mestu, ker sem imel samo no leto ljudsko-šolske izobrazbe. Potem mi je pa oče izročil in v krave v oskrbo. Krave je davno šle po poti vsega svetnega, bi me pa še vedno ostale. Ta bič je kapitalistični sistem, ki izrablja človeka, dokler je mlad in zdrav, ko se potavara, ga pa odpravi, ker ima dvojni mlad delavskih moči, ki jih razpolaga. Ta sistem se ne st Briga, če onemogli delavci od comadu poginejo.

Nekateri rojaki se radi ponašajo, da so člani te ali one tajne organizacije, kjer ni treassina zahajati na seje in kjer se th teden enako plačuje. Ne pobiljo pa, da so naše slovenske twodporne organizacije vse bolj Thzanesljive s svojimi člani, Tholeg tega pa tudi skrbijo zanje e the slučajni onemoglosti. Meni je k poSKJ nakazala pretečeno leto, wekrat podpora kot onemogleselvstvo člana, v skupnem znesku st ha\$5.00. Rad bi vedel, kolikō wōlore tuje organizacije za svoje the onemogle člane.

Rad bi vam napisal cele roane, toda omenil sem že, ko kom sem zmožen pisanja, zato

se bojim, da bi urednik dopis pristigel, ker se ne utegne ukvarjati z mojimi čakami, poleg tega pa mu še za drugo važnejše gradivo tesno hodi s prostorom.

Naj še omenim, da je društvo Sloga, št. 174 JSKJ izpremenilo čas društvenih sej. Seje se bodo v bodoče vršile vsako tretjo nedeljo v mesecu, ob dveh popoldne, v Slovenskem Domu. Vsak naj pride plačat svoj asessment na sejo in naj prinese seboj svoj natančni naslov, ker tako zahteva novi tajnik. Ako kateri član zbolí, naj se oglasi pri novem tajniku, ki je "Joseph Glavan, Box 343, Farrall, Pa." Tam se dobijo bolniške nakaznice.

Z bratskim pozdravom
Anton Zidanšek, bivši tajnik.

White Valley, Pa.

Glavne letne seje društva št. 116 JSKJ se je udeležilo lepo število članov, toda še več bi se jih bilo lahko. Pa so nekateri že takega mnenja, da se brez njih lahko opravi. V resnici, se pa tem lažje ukrepa o raznih zadevah, čim več članov je na seji.

V društvenem odboru za leto 1929 je nekoliko izpremembe. Novi odbor je sestavljen sledeče: Jurij Previc, predsednik; John Korče, podpredsednik; Alex Skerlj, tajnik; Frank Previc, zapisnikar; Frank Kern, blagajnik; Frank Havranik, Andrej Bogataj in John Kern Jr., nadzorniki; Charles Galičič, organizator.

Na glavni seji smo tudi ukrepali glede proslave 15-letnice, ker meseca februarja bo 15 let, odkar je bilo društvo ustanovljeno. Bil je tudi stavljen predlog, da si društvo nabavi zastavo. Za ta predlog je glasovalo 12 članov, proti pa štiri; ostali so bili vseeno, oziroma so bili nevtralni. Po daljši debati je bil sprejet predlog porušen in z večino sprejet nov predlog, ki določa, da naj tajnik vpraša vse člane, če so za nabavo zastave ali proti. Zastavo se naroči, če se dve tretini članov izjavi v tem smislu.

Dalje je bil na omenjeni seji sprejet predlog, da se obhaja 15-letnica društva na dan 4. junija 1929. V to svrhu imamo že dvorano najeto. Ob enem se bo ob tisti priliki razvila društvena zastava, če se članstvo odloči, da si jo nabavi.

Glede nabave zastave je mnenje članstva različno. Nekateri sodijo, da nam zastave ni potreba, da je to iz mode, da je dosti drugih društvenih zastav itd. Moje mnenje, bratje in sestre, pa je, da bi bilo v ponos društvu, če bi imelo svojo zastavo. Skoro vsako ameriško društvo ima svojo zastavo, in jaz ne vidim vzroka, zakaj bi se mi sramovali pokazati z zastavo naši novi domovini, kaj da smo. Zatorej bi priporočil bratom in sestram, da se izjavijo za nabavo zastave, ko jih obišče društveni tajnik. Lepo je in ponos za društvo, če ima svojo zastavo ob kakšni slavnosti ali drugačni izredni priliki, naj bo ista že veseliga ali žalostnega značaja. Nedavno sem se pogovarjal glede pomena zastave z nekim rojakom, in ta mi je rekel, da je društvo brez zastave podobno človeku, ki hodi po dežju brez dežnika, ali na delo brez pokrivala.

Bratska društva te okolice pa prosim, da ne bi prirejala svojih veselje na dan 4. julija, ker bodo vsa dobila pravčasno vabila, da se udeležijo praznovanja naše 15-letnice, ki bo morda združeno tudi z razvitjem naše društvene zastave.

Pozdrav! Jurij Previc,
predsednik dr. št. 116 JSKJ.

Enumclaw, Wash.

Tem potom naznanjam članstvu društva Bratje Svobode, št. 162 JSKJ, da je bil na glavni letni seji za leto 1929 izvoljen odbor kot sledi: John Chekada, predsednik; John Gore, podpredsednik; Frank Mržlikar, tajnik; Rudolph

Petchnick, blagajnik; Ciril Ermenec, zapisnikar; Louis Kerne, John Oman in Joe Mihelič, nadzorniki; Frank Šiškar, reditelj; Frank Repenšek, redar. Društveni zdravnik je dr. F. H. Ullman, organizatorji pa vsi člani. Društvene seje se bodo vršile v navadnih prostorih (Krain dvorani) vsaki tretji torek v mesecu, o polu osmi uri zvečer.

Prihodnja seja se bo torej vršila na večer 15. januarja. Prosim vse člane, da gredo nosilci uradnikom na roke, kolikor mogoče. Posebno važno je, da je asessment pravčasno plačan. V resnici pravila govori, da mora biti asessment plačan do 25. vsaki mesec. Pa vzemimo, da se seja vrši 15. ali 16. v mesecu, in večina članov plača asessment na seji, nekaj članov pa odlašajo do zadnjega dne. Tajnik mora ves ta čas paziti na nakolektani denar in biti odgovoren zanj. Ako bi vsi člani plačali tajniku asessment na seji ali do seje, bi mu prihranili mnogo izrednega dela in skrbi. Dali bi mu s tem priliko, da izpolni listine, zaključni račune in odpošlje asessment na glavni urad, kakor hitro ima čas. Asessment mora biti v glavnem uradu do zadnjega v mesecu, in ako ni odposlan vsaj 26., se lahko zgodi, da ne pride pravčasno. Potem bi se pa reklo, da je tajnik kriv zakasnitve. Vsakemu pa je znano, da so večina vsi tajniki delavci, ki morajo hoditi redno na delo, tajniške posle pa opraviti v svojem prostem času. Ni pa dolžnost nobenega tajnika, da bi člane posebej opominjal, zanje asessment zakladati ali pa hodil po hišah istega pobirati.

Torej še enkrat prosim vse člane, da pomagajo novim uradnikom, kjerkoli bo mogoče. Ako bodo vsi člani točni, bodo tudi uradniki lahko točni in društvo bo napredovalo. Jaz se pa zahvaljujem vsem, ki so mi šli na roke tekom mojega tajniškega poslovanja. Hvala tudi vsakemu posamezniku, ki je pripomogel, da je društvo doseglo tako lepo število članov v taki mali naselbini.

Z bratskim pozdravom
Matt Petchnick.

Presto, Pa.

Na letni seji društva sv. Barbare, št. 4 JSKJ, ki se je vršila dne 9. decembra, je bil za leto 1929 izvoljen odbor kot sledi: John Primožič, predsednik; Val Moore, podpredsednik; John Demshar, tajnik; Joseph Aubel, blagajnik; John Demshar Jr., Rudolph Pieteršek, Jacob Dermota in Frank Snack, nadzorniki; Andrej Bogatej, vrtar. Društveni zdravnik je dr. H. H. Rittenhouse. Članstvu se zahvaljujem za številno udeležbo pri letni seji in želim, da bi bila tudi udeležba na rednih mesečnih sejah kar najbolj številna. Pa mnogo sreče v novem letu vsem!

John Demshar, tajnik.

P. S. Pri tej priliki naj omenim še, da je tu dne 26. decembra po šestdnevni bolezni umrla po pljučnici rojak in trgovce John Dolenc, star šele 23 let. Bil je zelo priljubljen med tukajšnjim prebivalstvom. Zapuščena soproga in štiri male otročice.

John Demshar.

Braddock, Pa.

Članom društva sv. Alojzija, št. 31 JSKJ sporočam, da je bil za leto 1929 izvoljen sledeči odbor: Anton Rožanc, predsednik; Joseph Sankovic, P. O. Box 43, Braddock, Pa., tajnik; Martin Jerina, blagajnik.

Kot društveni tajnik opozarjam člane, da so stopila začeto leto v veljavo nova pravila J. S. K. J., katera pričakujemo vsak čas prejeti. Po novih pravilih bodo asessmenti nekoliko izpremenjeni. Prosim člane, da skrbno, da bodo imeli pravčasno plačane svoje asessmente, to je vsaj do 25. v mesecu. Iz društvene blagajne se ne bo zakladalo za nobenega, tajnik iz svojega pa tudi ne more. Tudi

opozarjam člane, da ne bom pobiral asessmentov izven društvene dvorane. Vse to naj izvolijo člani vzeti na znanje.

Pozdrav in srečno Novo leto vsemu članstvu J. S. K. J. ednote!
Joseph Sankovic,
tajnik dr. št. 31 JSKJ.

Chicago, Ill.

V št. 50 Nove Dobe je predsednik društva št. 70 JSKJ ročal v svojem dopisu, da gotovo ne bo dolgo pozabila sv. Martina. Vem pa podpisano, kakor tudi ostali člani, ki so bili navzoči na omenjeni veselici, da takega presenečenja, kakoršnega je dosegel ravno predsednik društva, bi si ne želel nihče drugi.

Izrazil se je tudi v prej omenjenem dopisu: "Bog jim grehe odpusti, saj ne vedo kaj delajo, ko most izpreminja svoje nekrščansko ime!" Jaz pa vem, da tudi on bolj čista polnoletnost kot mladostnost vinskega soka.

K sklepu želim vsem članom in članicam društva Zvon, št. 70 JSKJ mnogo sreče v letu 1929, naši dobri Jednoti pa vsestranskega napredka.

S sestrskim pozdravom
Mary Bevič,

članica dr. Zvon, št. 70 JSKJ.

S pola.

Kot odbornik prireditve, ki je bila prirejena o priliki 110-letnice Vilharjevega rojstva dne 29. aprila 1928 v Waukeganu, Ill., izrekam rodoljubno hvalo vsem, ki so k stvari kaj pripomogli. Obljubljeni sem bil dati ob Novem letu v javnost račun o prireditvi, česar pa zdaj vsled bolezni ne morem storiti. Omenim naj le toliko, da kot računi kažejo, ni bilo posebnega uspeha. Kasneje priobčeni računi bodo pojasnili drugo. Nabranega in na First National Bank v Chisholmu, Ill., je bilo koncem leta 1928 obrestonosno naloženo v omenjeno svrhu, namreč za Vilharjev spomenik \$650.00. — Pozdrav!
Matija Pogorelec.

Cleveland, O.

Pozivljam člane društva Ilirska Vila, št. 173 JSKJ, da se gotovo udeležijo redne mesečne seje v nedeljo 6. januarja, ki pa ne omenjeni seji bomo imeli več važnih zadev za rešiti. Med drugim imamo za izvoliti novega društvenega blagajnika, ker je sedanji dobil težke poškodbe v avtomobilski nesreči. Dalje bodo na seji prečitani trimesečni in veselični računi. Iz teh razlogov je želeli, da bi bila udeležba polnoštevilna. — Z bratskim pozdravom.

Ludvik Prosen, tajnik.

New York, N. Y.

Ker ni bilo pri zadnji seji zadostnega števila članov, da bi se zamoglo izvoliti novi odbor za leto 1929, se naznanja tem potom članom in članicam društva Orel, št. 90 J. S. K. J. v New Yorku, N. Y., da se vrši v ta namen prvo soboto v mesecu, to je 5. januarja ob 8. uri zvečer, izvanredna seja v društveni dvorani.

Kdor se ne udeleži te izvanredne seje, se kaznuje po pravilih. Izvzeti so samo zelo oddaljeni in bolni člani.

Prosi se nadzornike, da pridejo že ob 7. uri zvečer v dvorano, da pregledajo knjige.

Želim vsem članom in članicam naše slavne J. S. K. J. veselo in srečno Novo leto!

Valentin Orehek,
tajnik dr. št. 90 J. S. K. J.

Collinwood, O.

Ko se leto bliža k zatonu, se v glasilu s strani društvenih odborov kar največ mogoče pozivlja članstvo k letni seji. Vsakega društvenega sobrata je namen spraviti povoljno število sočlanov skupaj, da bo čimvečja izbira na razpolago. Kajti vsak društveni odbornik, kateri nosi "šaržo" za dobo enega leta, komaj čaka, da si jo

odloži, če mu je količjak prilika dana; prilika pa je le tedaj, ako je toliko število članov navzočih kot jih društveni odbor šteje.

Na zadnji seji društva sv. Janeza Krstnika, št. 71 J. S. K. J. je bila približno 25% udeležba, kar pomeni povoljen posej, če društvo šteje čez 200 članov. Ko pa so prišle volitve na vrsto, je malo manjkalo, da nismo bili primorani iti k sednemu društvu po člane, ki naj bi prevzeli društvene uradje. Končno je prevzel nominacijo sobrat Anton Marinšek za društvenega predsednika, ter je bil istočasno izvoljen za bodočega leto. Tajnik se je otesal na vse načine, kako bi se izmotal iz tajniške verige. Že tri leta dela pokoro za eno samo besedo, ker je rekel da prevzame "nominacijo." To službo imenujem tako, ker v polni meri zasluži. Vsi oni, ki so imeli tozadevne izkušnje, vem, da bodo soglašali s menoj. Za leto 1929 sem ponovno prevzel, v nadi, da bodo člani sodelovali v društvenim tajnikom, da mu bo to opravilo za kratek čas, ne pa v nadlogo. Za doseglo tega bi morali člani plačevati redno svoj asessment do 25. v mesecu in ne potem pricipijati, ko že zdavnej odpošljem. Ti člani mi stavijo prvo vprašanje, če sem jih suspendiral? Ne pozvedujejo pa, če sem imel denar na razpolago za njega založiti. Besedo "založiti" tako enostavno vsak izrazi, kot bi bilo meni odložiti uboštva, katero me obdaja na vseh koncih in krajih, kot večino nas delavcev. Drugo bi želel, da bi plačevali svoje prispevke na mesečni seji; kdor pa tam ne more, naj plača dne 25. zvečer v Slovenskem Domu od sedme do devete ure. Do sedaj sem pobiral 24. v mesecu, ker pa mi jih je več prišlo naslednji dan na dom kot prejšnji večer v narodno poslopje, sem sklenil, da bom za prihodnje leto pobiral 25. v mesecu. Torej ponovno prosim, da plačujete v "Slovenskem Domu in ne v mojem domu, posebno kadar ni mene doma, ob delavnikih. Če pa že kateri hoče na vsak način na domu poravnati svoj asessment, naj to stori v nedeljo popoldne, to je na tisto, ki pade med vrščo se sejo in 25. v mesecu.

Naslednja točka je pa ta, za vse one, za katere vem, da jo ne bodo čitali, ko še nikdar niso, in je malo verjetno, da jo kdaj bodo. Če pošljete pripevke po otrocih, prepričajte se prej potom glasila, če je posebna doklada, da pošljete po njih zadostno svoto. Drugače me pripravite v zadrego, namreč v finančne težkoče, ker mi manjka ob gotovem času petdesetak — pa ga išči, če ga moreš kje na posodo dobiti! To zaradi tuje površnosti!

To je vse, kar sem mislil napisati, za to pot o teh slabih navadah, ki posameznim članom nič ne koristijo, društvenemu tajniku pa povzročajo precejšnje priglavitve, katere se lahko preprečijo, ako člani imajo količjak dobre volje. Naj noben ne misli, da on sam pri vseh ostalih netočnost uganja; ampak da vsak mora sodelovati, kar mu članska dolžnost veli, pa ne bo ob koncu termina nobenih težkoč si dobiti novi odbor za naslednje leto.

Vse, kar sem povedal do sedaj, bi lahko izrazil v naslednjih par vrsticah: Boljše obiskovanje društvenih sej, da bi videl predsednik društva, da se res izplača otvoritev seje, da dobi učinek, ker so ga volili, da ga resno smatrajo, da jim vodi seje njim — članom, in ne gojim stenam.

Točno plačevanje asessmenta ob pravem času in na pravem mestu, kolikor je vsak dolžan. Če bodo člani vse to vpoštevati pa mi ne bo treba ponovno mlati to omlačeno slamo. Odbor pa, kateri bo prevzel svoje posle začetkom leta, jih bo z veseljem še naprej vodil brez vsakega oporekanja. Sodelovanje,

sobratu, ne pa godrnjanje, kadar so doklade, kot bi jih društveni tajniki povzročili!

Da bodo vsi bratje, kateri so do sedaj seje obiskovali tudi za bodoče nadaljevali na istem mestu in ob istem času kot lani. Vsako tretjo nedeljo v mesecu ob 9:30 popoldne. Odbor za bodoče leto je bil izvoljen sledeči:

Anton Marinšek, predsednik; Anton Lavrich, podpredsednik; Ivan Kapelj, tajnik, 709 E. 155th St.; Matej Hribar, blagajnik; Alojz Tolar, zapisnikar.

S tem zaključujem dopis ter želim vsem srečno in veselo Novo leto!

Ivan Kapelj, tajnik.

KJE JE

Jacob Cuznar, ki je odpotoval lansko leto spomladi na obisk v staro domovino, s potnim listom? Meseca julija sem prejel od njega razglednico, s katero mi je sporočal, da se vrne v U. S. A. koncem avgusta. Navadno se je takoj zgledil pismenim potom pri društvu, kje da se nahaja. Član je že od leta 1903. Prej se je navadno zadržal v New Yorku ali pa v Philadelphiji, Pa. Opozarjam ga tem potom, da naj se zgleda podpisanimu radi društvenih zadev.

John Demshar,

Box 237, Presto, Pa.

Poziv!

Niže podpisana pozivljamo Frank Erchulla St. javno, da naj govori resnico, zakaj sem mu vrata pokazala, ker se je širokoustil pri neki društveni seji in drugod, da radi društvenih razmer. Ako pa ne bo govoril resnico, ga bom javno pred pričami razgalila, kaj je bil vzrok.

Elizabeth Mertel, št. 120 JSKJ.

(Adv.)

Pavel Stransky:
AMERIKA Z VESELE STRANI

"Keep smiling" (Smej se!)

Ameriško narodno geslo Da, humor je v Ameriki doma. Duri so mu povsod na stečaj odprte: v prezidentovi hiši, v milijonarjevi palači, v delavnici vseučiliškega profesorja, v laboratoriju industrijskega podjetja, pri sodišču, v uradu, v družbi, v gledališču, v tisku, celo v bajti najrevnejšega delavca. Humor osvežuje vsakdanje življenje, vzdržuje med ljudstvom dobro voljo, povečava veselje do dela, odpravlja razne ovire in zbližuje najrazličnejše družabne vrste, tako da je hrbtenica ameriške demokracije — veselost, šala.

Zakaj pri nas ne uspeva demokracija, prava demokracija? Zato, ker našemu ljudstvu ne dostaja zdravega, prijetnega, naravnega humorja. Ne vem kaj je temu krivo — morda to, da je pri nas drugačno podnebje, ali dolgoleten političen jarem, ali skromne življenske razmere širokih ljudskih plastí, trd boj za vsakdanji kruh in vsa iz njega izvirajoča sebična sovražnost. A razloček je tako močan, da nas upravi sili k primerjavi.

Vsi se preveč resno, držimo smo preozkornični in v malenkosti prenatani. Namestu da bi šli z lahkoto preko malenkosti, iščemo problemov tam, kjer jih ni, stavimo si na pot umetne ovire, ne drznemo si priznati, da smo storili kako napako, četudi se je zavedamo, nekaj zbog ozkosrčne domišljavosti, iz zmotnega mnenja, da bi izgubili značaj resnobnosti, nekaj pa iz bojazni, da se ne bi osmešili. Ničesar se tako ne bojimo, kakor da se ne bi pri čem ušeli. Le preradi iščemo dlako v jajcu in mislimo, da so svetlogledni ljudje (optimisti) malce prismojeni.

Kako včas ena sama dovtip na beseda smehljaje reši situacijo! Kako lahko humor na pravem mestu in ob pravem času zlomi ostrino, premosti na-

sprotja in zbliža ljudi. "Blagodejni in včas prav koristni dovpti in šale," pravi Cicero v svojem spisu "O govorniški umetnosti." Kdo ni že opazil, da najslavnejši anglosaški državnik vpletajo v svoje resne politične govore dovpti in vsele zgodbe? Če Američani sedanjemu prezidentu Zedinjenih držav kaj očitajo, je to v prvi vrsti očitek, da ima — premalo humorja (po ameriškem merilu). Nasproti temu pa si je pridobil podpredzident general Dawes veliko popularnosti s svojo veselo naturo, nasmehljanim obrazom in z — zabavno pipo.

Če pri nas ne tituliraš vsakogar po njegovem pravilnem naslovu, te še pogledal ne bo. Američan naziva svojega prezidenta Calvina Coolidgea — "Cal," včas tudi "molčeci Cal" (ker prezident Coolidge malo govori). Enemu prejnjih prezidentov Rooseveltu so vsi pravili "Teddy." Človeka z doktorskim naslovom pozdravljajo Američani "Halo Doc," čisto čisto ga tudi kdo mimogrede potrepelj po ramenu in se oba zadovoljno smejeita...

Na oglu 16. ulice v Washingtonu stoji lepa starejša hiša, pred kateri je majhen neograjnjen vrt, prav za prav travnik, kakor jih je mnogo pred hišami. V anglosaških deželah so ljudje navajeni, da hodijo prosti po parku, ne oziraje se na steze (kakšna kazniva neolikaost pri nas!), zato je posestnik ondi postavil napis, da mu ne bi trave potepali. Pri nas bi bil tak napis na primer v tej obliki:

Svarilo! Hoditi po tej travi je najstrožje zabranjeno. Prestopki se kaznujejo z globo 50 dinarjev.

Američani imajo drugačen okus. Pred to hišo v eni najlepših washingtonskih ulic so zabili majhen kol in pričrtili nanj ploščo z napisom:

"Please give the grass a chance" (Prosim, dajte tej travi priliko, da raste).

Če ni v tem humorja, pa je vsaj veliko človeškosti. Nobenih ukazov, prepovedi, pretenj — le prijazna beseda, ki apelira naravnost na človeško srce. Tudi najporednejši deček mora pomisliti, kako slab gentleman bi bil, če ne bi dal tej drobni travici prilike, da raste sama, brez tuje pomoči, če jo le pustimo pri miru.

Sploh Američani veliko dosežajo z napisi. In vsi očitujejo značilna znamenja humorja, prijaznosti, vesele misli in poudare h koristnim dejanjem. Nikjer ne opaziš profesorske strogosti in uradniške resnobe, ne ukazujejo in ne zabranjujejo, niso sentimentalni pesniki, ne boje se, da bi s šaljivim svarilom škodovali resnemu značaju kakega urada.

Znan je napis, ki ga vidite na pultu vsakega branjevca, v uradih in na javnih mestih — poziva ljudi, da naj se ne jezijo, naj bodo veseli tudi tedaj, ko bi se radi raztogotili: "Keep smiling!" (smej se), zakaj — čemu bi se človek zaradi tega jezil? "Don't worry" (ne hudi se). Jeza kviri ljudem zdravje, pije žolč, gre jim na živce, tako da postanejo nervozni in nedostopni — posledica je, da se prezgodaj postarajo. In navsezadnje — z jezo nihče nič ne popravi! "Don't worry about things which can be changed or which can't be changed." (Ne jezi se zaradi reči, ki se dajo ali ne dajo izpremeniti.)

So ljudje, ki v uradu ali kjerkoli, kamor že pridejo, toliko besedujejo, da se jih človek ne more zlahka otresti. V obrambo pred njimi vidiš pri nas ponekod napis: "V razgovoru z uradniki bodite kolikor mož kratki." Človeka obhaja mraz, ko to prebere; v taki pisarni se ne upa niti sesti, stiska klobut v roki in venomer misli, kako bi prej ko mogoče zapustil to sobo. V Ameriki dosežajo isti

(Dolge na 6. strani).

OTOK ZAKLADOV

Angleško spisal R. L. STEVENSON
Poslovenil J. M.

(Nadaljevanje)

Po enem teh glasov sem spoznal krmarja Izraela Handsa, ki je bil v prejšnjih letih Flintov topničar. Drugi je bil moj prijatelj z rdečo čepico. Obadva sta bila očitno nad vse pijana in sta še vedno bila; kajti ravno ko sem poslušal, je eden s pijanim vzklikom odprl eno zadnjih oken in vrgel ven neko stvar, ki je morala biti steklenica. Vendar moža nista bila samo močno pijana, bilo je očitno, da sta bila tudi divje razkačena. Kletvice so padale kot toča in naračal je tak vrišč, da sem bil pripravljen na konec s pretepom. Pa prepričal se je lepo polegel in glasovi so za nekoliko časa utihnili.

Na obrežju sem videl svet velikega taboriščnega ognja. Nekdo je prepeval dolgočasno, staro, enolično mornarsko pesem brez konca in kraja. Čul sem jo že na potu več kot enkrat in sem se je prav dobro spominjal. Bila je ta pesem prav primerna družbi, ki je doživela zjutraj toliko izgube. Soditi po vsem, kar sem videl in slišal, so bili ti roparji ravno tako brez vsakega čuta, kakor voda, po kateri so se vozili.

Naposled je zopet potegnila sapa; ladja se je začela premikati s stranjo in se mi bližala; čutil sem, kako je vrv odjenjala in s krepkim urrezom sem popolnoma prerezal vrv.

Veter je le malo vplival na čoln sam, ki je skoro kar naenkrat splaval proti Hispanioli. V istem času se je začela ladja obračati in plavati počasi preko toka.

Veslal sem na vse škriplje, pričakujoč, da se prevrnem vsak hip; spoznavši, da ni mogoče odriniti čolna naravnost proč, sem ga potiskal proti zadnjemu delu ladje. Končno sem bil prost svojega nevarnega sosedu in ko sem zadnjikrat pogledal z veslom, me je po rokah oplazila vrv, ki je visela zadaj s krova. Naglo sem jo pograbil.

Zakaj sem to storil, ne vem. Bil je nekak nagon; ko pa sem jo imel v svojih rokah in se prepričal, da je gori pritrjena, se me je začela polotovati radovednost in sklenil sem, da pogledam skozi okno v kabino.

Vlekel sem za vrv roko čez roko, in ko sem mislil, da sem dosti blizu, sem se vzpel z velikansko nevarnostjo nekako za polovico svoje velikosti in sem tako videl strop in del kabine. Sedaj sta ladja in njen majhni spremljevalec precej hitro držala po vodi. Ladja je govorila, kakor pravijo mornarji, precej glasno in z neprestanim pluskanjem rezala neštivilne valove. Dokler nisem pogledal skozi okno, nisem mogel razumeti, zakaj stražniki niso bili vznemirjeni. En pogled pa je zadostoval, in bil je v resnici en sam pogled, ki sem ga smel upreti iz svojega nestanovitnega čolnčiča. Videl sem Handsa in njegovega tovariša v ljutem boju, držeča drug drugega za vrat.

Sedel sem zopet dol na klopec in skoro bi padel iz čolna. Za trenutek nisem mogel ničesar videti razun teh dveh divjih zabuhlih obrazov, ki sta se pod kadečo svetilko zibala sem in tja, in zaprl sem oči, da se zopet privadijo temi.

Brezkončna balada je bila končana in cela družba okoli ognja v taboru je zapela v zboru pesem, ki sem jo tolikokrat slišal:

Petnajst mož na mrtvega moža v zaboju —
Juhuhu, in steklenica ruma!
Pijača, vrag stori potem ostalo —
Juhuhu, in steklenica ruma!

Ravno sem premišljeval, kako marljivo sta pijača in zlodej v istem trenutku na delu tudi v kabini Hispaniole, ko me je iznenadil nenaden sunek čolna. Močno se je zibal in čutil sem, kako menja svojo smer. Brzina je med tem čudovito narasla.

Odprl sem oči. Okoli in okoli mene so bili majhni valovi, ki so se premetavali med ostrim šumenjem in se nekoliko svetilkali. Hispaniola sama, v katere sledu sem se nekoliko časa zibal, se je zdela neodločna glede svoje poti, in videl sem kljub veliki temi, kako so se njeni drogi zibali sem in tja; in še več, ko sem gledal dalj časa tja, sem se prepričal, da se je gibala proti jugu.

Pogledal sem preko svoje rame in srce mi je začelo hitreje utripati. Tamkaj ravno za menoj se je nahajal ogenj taborišča. Tok se je bil obrnil pravokotno ter tiral s seboj vitko-ladjo ter mali čolnčič in med vedno glasnejšim pluskanjem in vedno večjimi valovi smo drli proti odprtem morju skozi ožino!

Naenkrat se je ladja pred menoj močno zazibala, obrnila morebiti za dvajset stopinj, in skoro v istem trenutku sem začul glasove s krova; slišal sem glasove korakov po stopnicah in tako sem vedel, da sta pijanca prekinila svoj prepričal in spoznala nevarnost položaja.

Vlekel sem se na dno svojega borgega čolnčiča in goreče priporočil svojo dušo Stvarniku. Vedel sem, da moramo koncem ožine dospeti v divje valove, kjer bi bilo hitro konec vseh križev in težav, in akoravno bi morebiti znal umreti, vseeno nisem mogel mirno gledati svoji bližajoči se usodi v oči.

Tako sem moral ležati dolgo med razburkanimi valovi premočen do kože in niti za trenutek nisem prenehal pričakovati pri naslednjem valu svoje smrti. Polagoma se me je lotila utrujenost, nekaka omotica se me je lotevala celo sredi teh grozot, dokler me ni premagal omotni spanec; in tam sem ležal v svojem čolnčiču, ki ga je morje metalo sem in tja, in sanjal o domu in starem "Admiralu Benbow-u."

XXIV. POGLAVJE Križarjenje čolnčiča.

Bil je že beli dan, ko sem se prebudil in spoznal, da se nahajam v svojem čolnčiču na jugozapadnem koncu Otoka zakladov. Solnce je že izšlo, vendar je bilo meni še vedno skrito za Daljnogledom, ki je padal na tej strani z orjaškimi skalami naravnost doli do morja.

Meni najbližje se je nahajalo predgorje Haulbowline in Gore srednje jambore; gora gola in temna, predgorje pa obdano s štirideset do petdeset čevljev visokimi klečmi in skalami. Nahajal sem se komaj četrtil milje daleč na morju in moja prva misel je bila veslati na suho.

To namero sem kmalu opustil. Med skalovjem je morje bobnelo in šumelo, peneči valovi, ki so se vzdigovali in padali, so se vrstili drug za drugim; ako bi se drznili bližati se obrežju, bi me vrgli valovi na peči in ubili, ali pa bi svoje moči zaman napenjal, da bi splezal na te strme skale.

NAZNANILO.

Članstvu Jugoslovanske Katoliške Jednote sporočamo žalostno vest, da je dne 27. decembra 1928 za vedno preminul naš sobrat in vrhovni zdravnik

Joseph Virgil Grahek

Njegovo truplo je bilo prepeljano v Negaunee, Mich., v ponedeljek dopoldne, dne 31. decembra, kjer je bilo začasno položeno v družinsko rakev njegove soproge, spomladi se ga bo pa prepeljalo v njegov rojstni kraj, Calumet, Michigan, kjer ga bodo položili zraven njegovih umrlih sorodnikov.

Pogreba v Negaunee, Michigan, udeležil se je v imenu Jugoslovanske Katoliške Jednote sobrat Joseph Plautz, predsednik glavnega porotnega odbora.

Pokojnikovi soprogi in vsem njenim ter njegovim sorodnikom izrekamo naše odkritosrčno sožalje.

Za Glavni odbor JSKJ:

Anton Zbašnik, glavni predsednik.

In to še ni bilo vse; kajti na gladkih skalnatih ploščah sem zagledal velike opolčke zveri, ki so se plazile naokoli in med glasnim pluskanjem skakale v morje, nekakšne mehke polže neverjetne velikosti, kakih štirideset do šestdeset skupaj.

Pozneje sem zvedel, da so bili prav nič nevarni morski Levi. Toda pogled na nje skupno z divjimi klečmi in razburkanim morjem mi je pristudil to pristanišče. Čutil sem, da bi raje stradal na morju, kakor da bi se podajal v take nevarnosti.

Imel pa sem več sreče, kot pameti. Severno od predgorja Haulbowline se razteza obrežje v ravni črti in pri odtoku morja se prikaže dolga proga rumenega peska iz vode. Severno od tod se nahaja Predgorje gozdov, kakor je bilo napisano na zemljevidu.

Spomnil sem se, kaj je povedal Silver o toku, ki teče ob zapadni obali Otoka zakladov proti severu, in ko sem spoznal, da sem se nahajal v obsegu tega toka, sem raje pustil predgorje Haulbowline za seboj in prihranil svoje moči za pozneje, ko poskusim priti na suho na prijaznejšem Predgorju gozdov.

Na morju je bilo opaziti veliko gladko valovanje. Ker pa je veter vlekel trajno in rahlo od juga, ni bilo nobenega nasprotja med tokom in med valovanjem in radi tega so se valovi nemoteno dvigali in padali.

Ako bi bilo drugače, bi bil moral že davno poginiti; tako pa je bilo v resnici čudovito, kako varno in lepo je plaval moj mali in lahki čolnčič. Ležeč na dnu in pogledujoč samo z enim očesom preko roba čolna, sem videl vzdigovati se v bližini veliko modro goro; pa le za hip, ker čolnčič je poskočil, zaplesal kot na peresih ter se na drugi strani lahko kakor ptica pogreznil zopet v dolino valov.

Postajal sem bolj drzen in sem se vsedel v čoln, da poskusim, kako znam veslati. Toda tudi majhna sprememba v ravnotežju je povzročila velike spremembe v vedenju čolna. In komaj sem se ganil, je čoln naenkrat opustil svoje lahko plesajoče gibanje, planil po tako strmim vodnem bregu nizdol, da se mi je v glavi zvrtilo in je zadel s svojim rilcem globoko v steno sosednjega vala.

Bil sem ves premočen in prestrašen in sem takoj zopet padel v čoln nazaj, in potem se je zazdelo, da se je čolnčič zopet upametoval in me nosil med valovi tako mehko, kot poprej. Očitno je bilo, da se ne smem vmešavati v njegovo gibanje, toda kakšno upanje sem imel potem, da bi prišel na suho, če nisem mogel vplivati na njegovo smer?

Velik strah se me je lotil, vendar vključ temu nisem izgubil svoje glave. Najprej sem z opreznim gibanjem s pomočjo svoje mornarske čepice polagoma izmetal vso vodo iz čolna, nato sem zopet z enim očesom pogledoval preko njegovega roba in začel prevdarjati, kako da se je mogel čolnčič tako mirno gibati v valovih.

Spoznal sem, da valovi niso velike, gladke in svitle gore, kot se vidijo iz obrežja ali raz krov ladje, temveč popolnoma podobni gorskim grebenom, polni vrhov, ravnin in dolin. Samemu sebi prepričan čoln si je takorekoč delal svojo pot skozi nižave in doline in se izogibal strmim bregovom in višjim valovom, ki so se prekucovali.

(Dalje prihodnili)

AMERIKA Z VESELE STRANI

(Nadaljevanje iz 5. strani)

učinek na boljši in veselejši način. Videl sem marsikje napis: "If you have nothing to do, don't do it here." (Če nimaš kaj delati, ne delaj tega tukaj.) Obenem pravi drugi napis, da se bo vsem željam ugodilo, če bo le količjak mogoče. Taki vzpodbudni napisi so

hkrati geslo uradniku za pisalo mizo, dočim nadaljnji napisi vzpodbujajo obe stranki. "It can be done!" (Pojde, mora iti). Vse na svetu gre, če le imamo zadosti dobre volje.

Avtomobilistom, ki divjajo po ulicah in cestah, veljajo napisi, kakor sem jih videl na primer v Virginiji: "This road is not foolproof." (Ta cesta

za norce ni varna); na washingtonskih križiščih pa so postavljene vratom podobne plošče z napisom: "Bolj brzdajte in manj trobite!" Pred vstopom v majhno mesto sem opazil ta-le ogromni napis:

"Go slow and see our town," go fast and see our "judge." (Vozi počasi, pa boš videl naše mesto, vozi hitro, pa uzreš našega sodnika!)

Posebno poglavje bi zaslužilo humor v gledališčih in v novinah. Odlični komiki, katerih iznajdljivost in umetnost se nam večasi zdi neprekosljiva vas umejo zgrabiti s tako nepriljenim in zdravim humorjem, da tudi najstrožja guvernantka ne more nič ugovarjati. Kako klavirni so v primeri z ameriški komiki nekateri naši (jugoslovanski) "komiki" in "humoristi," ki po večini ne umejo povedati šale, ne da bi se dotaknili najnižjih človeških instinktov. Humor se širi tudi po radiju. Tako na primer osebe, ki napovedujejo program, često ljudi bolj zabavajo in uživajo večjo popularnost negde mnogi odlični pevci in godbeniki.

Tudi v novinah je šaljivost vsakdanja in neizogibna sol in zabela. Pri nas mislijo časnikarji, da mora biti vsaka reč hudo resna, hladna, brezosebna. Ne tako v Ameriki. Nekateri listi, na primer "The Washington Post," izpolnjujejo cele stolpce na prvi strani z dovtipnimi aforizmi in šaljivimi opazkami o dogodkih, ki jih beležijo nekoliko dalje. Nihče ni dovolj svet, nedotakljiv in vzvišen, da mu ne bi list kakšno "zasolil." Toda tega se v Ameriki živ krst ne vznemirja in ne jezi. Američan pozna zdravo, človeško satiro in ironijo; noče smešiti, temveč le nasmejati, nima zahrbtnih namenov in ni nikdar zagrizen in srborit. Ljudje se smejejo in zabavajo, a ne iz škodoželjnosti, temveč iz veselosti. Tudi prizadeta oseba se smeje z njimi — zakaj Amerika ve, da čmeren in siten obraz ne reši nobenega življenskega vprašanja in da nevolje in trdote vsakdanjega življenja najlažje zmaga je vesela misel.

Amerika se smeje, Evropa se mračni in sitnari.

("Življenje in Svet.")

GLAS NARODA

NAJSTAREJŠI NEODVISNI
SLOVENSKI DNEVNIK
V AMERIKI

Je najbolj razširjen slovenski list v Ameriki; donosa vsakdanje svetovne novosti, najboljša izvirna poročila iz stare domovine; mnogo šale in prevode romanov najboljših pisateljev.

Poslajte \$1.00

in oričeli ga bomo pošiljali.

Vsa pisma naslovite na:

GLAS NARODA
82 Cortlandt St., New York, N. Y.

IZŠEL JE

Slovensko Amerikanski

KOLENDAR

za leto
1929

Cena 50c

Naročila pošljite na
Slovenic Publishing
Co.

82 Cortlandt St.,
NEW YORK, N. Y.

Lepe tiskovine

na vaša društva, za trgovce, posameznike, za vsakovrste prireditve dobite vselej

po nizkih cenah

v prvi slovenski tiskovni hiši v Zjed. državah, kjer dobite ob vsakem času zanimljive in

točno postrežbo

Se priporočam društvom, rojakom, trgovcem za vse prilike. Prevzamemo največja kot najmanjša dela.

Ameriška Domovina

6117 St. Clair Ave.
CLEVELAND, O.

4 1/2% obresti

plačuje na denarne vloge

Prudential Bank

(Zakrajšek & Češark)

455 W. 42. St., New York, N.Y.

To je sedaj državna (State) banka ter ima \$175,000 glavnice in rezerve. O njeni zdvoima. — Poslužujte se je! Nesljivosti torej ne more biti

Ali že imate angleško poslujoče društvo J. S. K. Jednote?

Rojaki!

Pridružite se številnim našim vlagateljem. IZRABITE PRILEKO, KI JO NUDIMO ZA NOVO LETO namreč:

Vse vloge, ki jih prejmemo do včevši 12. JANUARJA 1929 bomo obrestovali že od 1. januarja po —

4 1/2%

(Dosedanja obrestna mera je bila 4%)

Nadaljnje vloge se obrestujejo od prvega vsakega meseca naprej.

SAKSER STATE BANK

82 Cortlandt Street

New York, N. Y.

Največja in najstarejša slovenska zlatarstva trgovina v Ameriki. Zlatarske predmete vseh vrst, gramofone, pianine in radio vseh cen in izdelkov dobite pri nas.

FRANK CERNE

6033 St. Clair Ave. in 930 E. 79th St., Cleveland, O.

RUDOLF PERDAN SLOVENSKI JAVNI NOTAR

Naznena rojakom te okolice, da izvršuje vse v notarsko stroko spadajoče posle.

933 E. 185th St.

Cleveland, Ohio.

ANTON ZBAŠNIK

Slovenski Javni Notar

4905 Butler Street,

Pittsburgh, Pa.

Izdeluje pooblastila, kupne pogodbe, pobutnice vsake vrste, oporoke in vse druge v notarski posel spadajoče dokumente, bodisi za Ameriko ali stari kraj. Pišite ali pridite osebno.